

2/2019

INSANE

JYVÄSKYLÄN SUOMEN KIELEN OPISKELIJOIDEN AINEJÄRJESTÖLEHTI

”Mutta missä kaikki nyt ovat?”

Kirjaston remontti pakottaa opiskelijat uusiin aluevaltauksiin. Mitkä ovat opiskelutilojen plussat ja miinukset? Lue sivuilta 10–11.

”Neulo menemään, guru.”

Sane-sukat ovat uusi musta. Selkeä neulemalli soveltuu aloittelijoille, mutta ennen kaikkea se on saneystävällinen. Ohjeen sukkiin löydät sivulta 25.

IHMISET

- 4 Sanelämää
- 6 Puheenjohtajalta
- 7 Hallituspalsta
- 12 Fuksijuttu
- 16 Kirsin haastattelu
- 22 Onnellisesti yksin

KULTTUURINNÄLKÄ

- 20 Kirjamessupäiväkirja
- 24 Sanen syysreseptit
- 26 Levyraati
- 32 Romanttinen novelli
- 35 Etäisyyden lyyrisyys
- 36 Ei niin romanttinen novelli

OPISKELIJAEELÄMÄÄ

- 8 Tapaus IFUSCO
- 10 Seminaarinmäen opiskelutilat vertailussa
- 14 Merkillisiä merkkejä
- 15 Tutorina olemisesta
- 18 Valmistumisen kynnyksellä: valmistumisen pelon inhimillisyyttä

HUUHAA JA PUUHAA

- 9 Sanapilvi
- 28 Testaa mikä -syys olet
- 38 Pähkinä purtavaksi
- 39 Horoskooppi

Vilinää, vilskettä, kirjoja!

Tutustu Helsingin kirjamesuihin sivuilla 20–21.

InSane 18. vuosikerta

Julkaisija

Jyväskylän yliopiston suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestö Sane ry

Päätoimittajat

Heta Aho
Anni Mäkelä

Muut toimittajat

Peppi Kajoluoto
Elina Kivelä
Marjaana Kujamäki
Ville Kuusisto
Eveliina Lehtola
Hanna Leppävuori
Aleksi Mäkelä
Veera Männistö
Tuomo Niiranen
Fanny Suominen
Aino Taskinen
Henna Uotila

Piirroksat

Sofia Hopiavuori
Aura Tuominen

Taitto

Heta Aho
Peppi Kajoluoto
Elina Kivelä
Eveliina Lehtola
Hanna Leppävuori
Aleksi Mäkelä
Anni Mäkelä
Fanny Suominen

ISSN

2343-5488 (verkkojulkaisu)

Värikylläinen harmaa

Syksyn ruska on ehtinyt vaihtua harmaanvärittömään syystalven loskaan ja elämä tuntuu taas tutun toivottomalta. Kauas ovat kaikonneet aurinkoiset poutapäivät ja vastaleikatun nurmen tuoksu. Minne jäivät mansikanmakuiset croissantit ja Minions-jäätelöt? Jäljellä on enää hiekoitusSORAA kengänpohjissa.

Onneksi näytöllesi avautuu InSanen värillinen nettilehti. Lehden teema on -syys, ja juttuihin on haettu inspiraatiota mitä moninaisemmista abstraktisanoista. Teema mahdollistaa muun muassa kansainvälisyyden ja yksinäisyyden käsittelemisen, mutta mukaan mahtuu myös syysreseptejä ja merkillisyyden ylistys. Lisäksi mukana on tuttu fuksijuttu ja monenlaista kaunokirjallista materiaalia. Tylsyys ja pitkävetisyys ovat jutuista kaukana! Haluamme tuoda syksyyn edes pienen palan värikylläi- ja leikkimielisyyttä.

Kokeellinen teema toimii herättelijänä ja haastaa ajattelemaan. Samanlaista ajatusmaailmaa kannattaa harjoittaa myös sen jälkeen, kun olet lukenut lehden. Joskus voi kävellä uutta reittiä yliopistolle tai maistaa lounaalla vihdoinkin sitä vähäsen epäilyttävää kukkakaalilasagnetta (jos siihen lisää chilimausteseosta, maku muuttuu aika hyväksi).

Yllätyksellisyys on usein hyvä asia. Siihen ei voi valmistautua, mutta sitä kannattaa vaalia. Märkä ja pimeä syksy vaikuttaa maailman yllätyksettömimmältä jutulta, mutta aina välillä kengän alla rasahtaa vaahteranlehti tai taivaalla näkyy aurinko. Lopulta myös opintopistetilille ropisee noppia. Se tuntuu välillä todelliselta yllätykseltä, mutta ihmeellisyyksien aika ei ole koskaan ohi.

Välivuodenajan harmaus ei ole täysin onnistunut lannistamaan meitä, sillä lehti on saatu ajoissa valmiiksi, yhtä upeana kuin aina ennenkin. Joulukin lähestyy ja glögikausi on taas avattu. Tunnelin päässä näkyy jo höyryävä muumimuki, kasa pipareita ja lupaus levosta. Joululomalla aiomme haastaa itsemme rauhoittumiseen ja suklaakonvehtien syömiseen. Silloin voi päästää irti syyllisyydestä – ihan syystä.

Anni
Heta

www.facebook.com/sanejkl/

www.instagram.com/sanejkl/

Verkkosivut
<http://sanery.org>

Kaikki fuksit laaksossa?

EVELIINA LEHTOLA

Koko joukko tv:stä tuttuja fukseja.

SYYSKUUN 25. päivänä vietettiin Sanen fuksiaisia. Aurinkoinen alkuiltä houkutteli osallistujia runsain määrin paikalle, ja joukosta saattoi erottaa tv:stä tuttuja hahmoja teeman mukaisesti.

Fuksit kiersivät kuusi rastipaikkaa Jyväskylän keskusta-alueella ja tekivät lisäksi kasan erinäisiä tehtäviä extrarastilla. Rasteilla he esimerkiksi

kilvoittelivat Haluatko sanelaiseksi? -tietovisassa, pelasivat sokkomölkkyä Amazing Racessa ja lauloivat karaokea. Fuksit ehtivät myös piipahtaa rakkausaiheisen tosi-tv:n parissa. Perinteiseen tapaan joukkueiden tehtävänä oli rastien välillä tehdä vaihtokauppaa tikkarista. Tikkari vaihtui muun muassa vanhentuneeseen Reissumiehen eväsläpään sekä hyt-

tysmyrkkyyn.

Ilta päätettiin yhteisesti Harjun portailla, jossa fuksit vanhoivat kasta-jaisvalan. Voittajajoukkueeksi julistettiin Ei aivan kaikki muumit laaksossa -ryhmä, ja parhaan asun palkinnon sai **Eeli Salo**, joka pukeutui lastenohjelmasta tutuksi Artuksi.

EVELIINA LEHTOLA

Urheiluhurmossa Vellamossa

SYYSKUUN loppupuolella sanekansa kokoontui jälleen potkimaan palloa Vellamon kentälle. Päivällä uhannut sade oli kiltisti väistynyt opiskelijoiden tieltä, kun kymmenkunta opiskelijaa saapui syksyn pimeyttä uhmaten pelailemaan hyvässä hengessä perinteeksi muodostunutta fuksifutista.

Tapahtumaa olivat ohimennen seuraamassa myös leikkikentällä leikkineet lapset, jotka omalla vaiteliaalla

tavallaan nostattivat suuren urheilujuhlan tuntua katsomon puolella.

Alusta alkaen peli oli tasaista. Lopulta vanhat laittoivat kuitenkin tasaisen pelailun jälkeen fuksit kyykkyy.

Ratkaisuottelun jälkeen pelaajilla oli vielä sen verran virtaa, että jakoja sekoiteltiin hieman. Tehokkaat pelit jatkuivat siihen pisteeseen asti, että ainakin vanhempien vuosikurssien edustajat joutuivat myöntämään pe-

lien tuntuneen vielä useita päiviä tapahtuman jälkeenkin. Vuosi vuodelta fuksien voittaminen näyttää vaativan enemmän ja enemmän henkilökohtaisia uhrauksia.

VILJE KUUSISTO

liikunta- ja tapahtumavastaava, jonka lonkka oli jumissa kolme päivää pelien jälkeen.

Tatamilla tavattiin – hapkido tutuksi

Tämän syksyn lajikokeilu tehtiin sin moo hapkidon eli korealaisen kamppailulajin parissa.

LÄHES kaksikymmentä eri ainejärjestöjen innokasta opiskelijaa saapui kokeilemaan hapkidoa Monitoimitalon tatameille. Kokeilun veti Jyväskylän Hapkidoseuran puheenjohtaja **Pasi Aaltola**.

Alkulämmittelyä tehtiin erilaisia kehonhallintaharjoituksia. Naureskellen opiskelijat yrittivät saada lapsuudesta tutun kuperkeikan luistamaan jouhevasti, mikä osoittautui haasteellisemmäksi kuin aluksi olisi uskonut. Kehonhallinnan jälkeen opiskelijat

pääsivät harjoittelemaan uhkaavassa tilanteessa liikkumista ja väistelyä leikkimielisessä hipassa.

Tämän jälkeen päästiin varsinaisiin tekniikoihin ja potkuihin. Opiskelijat pääsivät opettelemaan simppeleitä – mutta tehokkaita – irrottautumisia eri otteista sekä harjoittelemaan kaatumista, joka on myös pakkaskeleille soveltuva taito teiden jäättyessä.

Lopuksi painittiin ja yhdisteltiin kaikkea edellistä. Tatamilta alkoi kuulua naurua ja puhinaa, kun opiskelija yritti paeta parinsa tiukasta kaulahiuviotteesta pois, siinä harvemmin onnistuen. Painiharjoitteluun yhdistettiin aiemmin käydyt hipat sekä kaatumistekniikat, jolloin kokonaisvaltaisesta tekniikkaharjoittelusta tulikin hetkessä pienimuotoinen hikijumppa.

Tapahtuman loppuhuipennuksena oli potkuharjoittelua potkutyyneihin. Kolmen eri potkutavan kanssa opiskelijat pääsivät purkamaan stressiään ja nostamaan sykkettään vielä hieman korkeammalle. Tämän jälkeen tunnin loputtua todettiin, että näin lyhyessä ajassa ehtii vain raapaista lajin pintaa.

”Lajin varsinaiset alkeiskurssit ovat syksyllä ja keväällä, mutta aloittaa voi myös muina aikoina. Muutaman kerran voi käydä treeneissä ilmaiseksi, ja varusteiksi riittää ihan t-paita ja verkkarit”, toteaa Aaltola opiskelijoille, ennen kuin kaikki alkavat liikkua kohti pukuhuoneita kasvot punaisina ja hymyssä suin.

VILLE KUUSISTO

Yhteisöllisyys

– pienen ainejärjestön suuri plussa

KÄRSIN tyhjän paperin kammosta. Kirjoittajana hallitsen lähinnä akateemiset tekstitaidot (mahtava kurssi) ja nautin lähdeviitteiden viilaamisesta. Mistä siis lähteä liikkeelle, kun lehden teemana on syys? Äkkiä löysin itseni korpus-työkalusta hakemasta sanoja, jotka sisältävät kirjainjonon syys. Sieltä se löytyi heti ensimmäiseltä sivulta. Yhteisöllisyys. Yksinkertaisempaakin väylää tähän lopputulokseen olisi varmasti voinut päätyä, mutta oleellisinta on se, että inspiraatio iski heti, kun näin tuon sanan.

MEILLÄ sanelaisilla on ainakin mun mielestäni ollut ihan mahtava syksy. Uskaltaisinkin väittää, että muutama muu voi jakaa tämän ajatuksen kanssani. Suurin syy sille on yhteisöllisyys. Sane on moneen ainejärjestöön verrattuna pieni, mutta ehdottomasti sitäkin pippurisempi ainejärjestö. Fuksit otettiin avosylin vastaan heti syksyn saavuttua ja

tässä fuksit olivat itse suuressa roolissa. Suuri kiitos kuuluu tietysti myös meidän mahtaville tutoreille, mutta fuksien oma aktiivinen osallistuminen ja kiinnostus meidän toimintaamme kohtaan helpotti kummasti saneperheen kasvamista.

KUN tämä lehti ilmestyy, Sanelle on jo valittu ensi kaudelle uusi aktiiviporukka, joka omalta osaltaan haluaa ylläpitää ja edistää saneperheen yhteisöllisyyttä ottamalla kaikki mukaan toimintaan erilaisten tapahtumien myötä ja pitämällä huolta jokaisen sanelaisen mahdollisuudesta opiskella ja pitää hauskaa tukiverkko ympärillään.

SANEN muodostaa joka ikinen sanelainen, mutta kaikki eivät välttämättä huomaa taustalla tehtävää työtä. Kun kuka tahansa Sanen aktiivitoimija kävelee sua vastaan, niin pysähdy kiittämään häntä. Mä oon ollut koko hallituskauden hyvin onnellisessa asemassa, koska meidän toimintaamme pyörittää mahtava ja yhteisöllinen tiimi, joka keksii jatkuvasti uusia juttuja jäsenemme hyväksi, istuu palavereissa henkilökunnan kanssa, jotta opinnot pysyisivät laadukkaina ja jotka lyövät viisaat päänsä yhteen, jos jokin asia ei heti onnistunutkaan niin kuin piti. Olkaa kaikki omalla tavallanne mukana ylläpitämässä sinisen saneperheen yhteisöllisyyttä ja ottakaa siitä kaikki irti. Sane on olemassa just sua varten.

MARJAANA KUJAMÄKI

Sanen joukkue iloisissa Osma-tunnelmissa.

VEERA NIUTANEN

Opiskelijaelämän levinneisyys

levinneisyysalue

lajin tai jonkin muun taksonomisen yksikön maantieteellinen esiintymisalue
(Tieteen termipankki 2014)

SYKSY on saapunut, ja sen seurauksena muuttolinnut ovat taas kerran levittäneet siipensä ja lentäneet vihreämmille vesannoille. Niiden ajankohtainen levinneisyysalue on siis paraikaa vaihtumaisillaan muuttoliikkeen ansiosta.

MYÖS opiskelijan elämässä syksy aloittaa eräänlaisen leviämisen aikakauden: ympäristöön (ja nuutuneen opiskelijan mieleen) leviää pimeys auringon kieltäytyessä näyttäytymästä iltakuuden jälkeen, vaatheranlehdet leviävät maahan ja kulkeutuvat kenkien mukana rappukäytäviin, ja hyttävä kylmyys leviää opiskelija-asunnosta toiseen. Flunssa-aalto leviää uuden lukuvuoden alkaessa, toinen toisensa päälle kasautuvat koulutehtävät leviävät opiskelijan käsiin ja peppu leviää liiasta lohtusuklaan kulutuksesta.

SAMANKALTAINEN levinneisyys ulottuu myös ainejärjestötoimintaan: ihmiset leviävät ympäri Jyväskylää, kun vanhat aktiivit eläköityvät ja uudet kasvot valtaavat järjestötoiminnan. Samalla tieto leviää uusien tekijöiden keskuuteen, ja arvokas yhteenkuuluvuuden tunne leviää koko jäsenistöön.

SYKSY on siis opiskelijaelämän otollisinta levinneisyyden aikaa, kertoohan sen jo nimikin. Tärkeintä syksyissä on kuitenkin se, että silloin myös nauru leviää ympäri kampusta, ja joskus pikkuruinen hymynkare saattaa levitä voipuneimankin opiskelijan huulille.

VEERA MÄNNISTÖ

Tapaus IFUSCO

Olen suomen opiskelija, miten edes voisin liittää opintoihini kansainvälisyyttä?

TÄMÄ on kysymys, jota varmasti monet meistä ovat miettineet, ja kyseen kysymykseen voin hymyssä suin vastata: vaikka kuinka monella tavalla! Tarjoankin tähän pulmaan nyt yhden ratkaisun: IFUSCON. IFUSCOssa, eli kansainvälisessä suomalais-ugrilaisien kielten opiskelijoiden konferenssissa, alan opiskelijat esittelevät omia kiintoisia löydöksiään ja tutkimuksiaan suomesta sekä sen sukukielistä ja -kansoista. Tässä jutussa kerronkin hieman omista kokemuksistani viime kevään IFUSCOsta Wienistä.

IFUSCO on varsinainen suomalais-ugrilaisien kielten huippukokous, jossa iloinen monikielinen porina täyttää konferenssalien jokaisen nurkan, kunnes joku opiskelijoista aloittaa esitelmänsä. Fennistin onneksi suurin osa osallistujista puhuu sujuvaa suomea tai englantia, joten juttuun on varsin helppo päästä mukaan, vaikeivät kaikki sukukielet taituisikaan aivan noin vain. Konferenssin perinteenä onkin, että jokainen esitys on kolmikielinen: abstrakti yhdellä, esitysmateriaalit toisella ja puhe kolmannella kielellä. Näin ollen konferenssiesitysten sisällöstä on helppo saada kiinni ihan vain suomen ja englannin avulla. Eivätkä kaikki esitykset olleet suinkaan mitään pönötystä: toisinaan laitettiin jalalla koreasti kansantanssien parissa, kun taas toisella tunnilla perehdyttiin ersäläiseen häälauluperinteeseen!

TÄRKEÄÄ verkostoitumista tapahtui kuin itsestään konferenssalien ulkopuolella yhteisten kahvihetkien ja kulttuurierintojen ohessa. IFUSCON järjestäjä eli tällä kertaa Wienin yliopiston opiskelijat järjestivät konferenssin vastapainoksi lukuisia ekskursioita Wienin sisällä, kaupunkikierroksen ja konferenssin huippukohdaksi nousseen ”Ugri-mugri-illan”, jossa kaikkien sukukielten ”delegaatiot” pääsivät näyttämään osaamistaan ja viihdyttämään muita lauluin, tanssein ja leikein.

ENSI vuoden IFUSCO järjestetään keväällä Riikassa – jugendin pääkaupungissa. Nähdäänköhän sinut esittelemässä opinnäytetyötäsi siellä? Toivottavasti, koska IFUSCO on ehkä helpoin ja mahtavin tapa kansainvälistyä, markkinoida omaa tutkimustaan ja tutustua mitä upeimpiin suomalais-ugrilaisiin kieliin ja kulttuureihin.

TUOMO NIIRANEN

SONA WOJNAROVÁ

Oekeen illoista IFUSCO-kansoo.

Ota udmurtti haltuun kuuntelemalla Despacito-kappaleen cover [tästä linkistä!](#)

-syys-teema saattaa vaatia hetken sulattelua ennen kuin pääsee vauhtiin juttujen kehittämisessä. Toimitus aivomyrskyili ehkäpä liiankin hyvin ideoiden suorastaan tulviessa mieleen ja paperille. Nämä upeat aihiot jäivät valitettavasti käyttämättä. Osaatko yhdistää otsikot ja syyt?

**Kattilat esiin –
Joulupata -keräys
tulee taas**

Kriittisesti naurun
hyötysuhdetta tutkiskele-
va artikkeli: pitkää ikää
vai ryppyjä vain?

Graduni valmistui! Jipot onnistumiseen

Jyväskylä stadilaisen
näkökulmasta:
”Landella ollaan”

hyväntekeväisyys

salamyhkäisyys, kriittisyys, metsäisyys, myyttisyys, säiröisyys, työtyytyväisyys, kaljupäisyys, ryppyisyys, häilyväisyys, iäisyys, lähimenneisyys, suuritoisyys, syväisyys, setämäisyys, idyllisyys, elämänläheisyys, alkuperäisyys, epähygieenisuus, epätodennäköisyys, pölyisyys, itsenäisyys, epämääräisyys, huutoetäisyys, yksittäisyys, fiktiivisyys, hujodallisyys, epäsuunnallisyys, kahutähkäisyys

Kortepohjan soluasuntojen idyllisyys

**Sisu on helppokäyttöinen:
faktaa vai fiktiota**

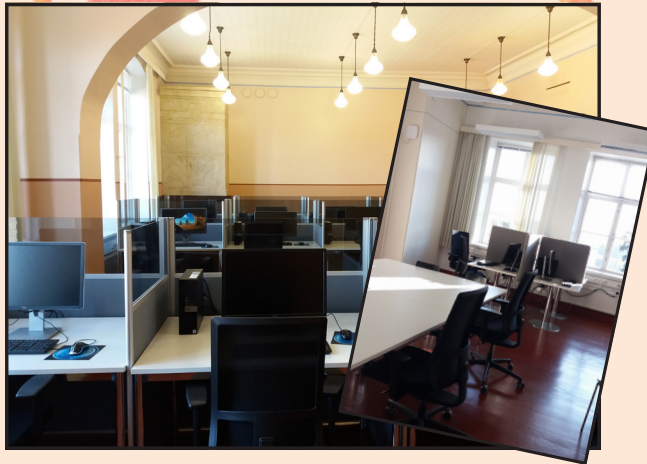
Kortepohjan
soluasuntojen
epähygieenisuus
- katso kuvat

Seminaarinmäen opiske

Yliopiston kirjasto meni keväällä 2019 remonttiin ja hajaannutti opiskelijat ympäri kampusta. Mattilanniemen ja Ylistön kirjastot ovat humanistin kotikonnuista aivan liian kaukana ja tiloiltaankin puutteelliset. Mutta missä kaikki nyt ovat? Missä nyt opiskellaan? Vertailussa ovat Seminaarinmäen opiskelutilat niiden hyvine ja huonoine puolineen.

RAKAS FENNICUM (F-RAK.)

- + Paljon vapaita tiloja ja koneita vuorokaudenajasta riippumatta, myös tiloja ryhmätöille.
- + Ylemmistä kerroksista kivat näkymät.
- + Pattereiden lämmitys säädettävissä.

- Sisäilmaongelmat (toimitus suosittelee vähintään tilojen tuuletusta).
- Tila ei ole esteetön: rakennuksessa on paljon portaita eikä hissiä.

AALLON KIRJASTO (C-RAK.)

- + Kaunis miljöö.
- + Koneilla hyvät näppäimistöt.
- Täyttä varsinkin alkuvuokosta päiväsaikaan.
- Kylmä.

VIISASTEN KIVI (P-RAK.)

- + - Niin paljon opiskelijoita, ettei toimitus saanut tilasta kuvaa.
- + Yhteisöllinen meininki.
- Sisäpiirin linnoittama?

EDUCAN ATK-LUOKKA JA TAITTOKOPPI (D-RAK.)

- + Erillinen koneellinen tila ryhmätyölle tai taitto-projektille.
- Auki vain klo 16 saakka.

IKKUNATON ALA- KERRAN KÄYTÄVÄ (A-RAK.)

- + Oma rauha.
- Vain kaksi konetta.
- Tila on ikkunaton, joten siellä ei näy päivänvaloa.

Opiskelutilat vertailussa

MUSICAN BOOMBOX (M-RAK.)

- + Paljon tilaa ja pehmeitä istumapaikkoja.
- Ei koneita (paitsi "opettajan kone" säädettävällä sähköpöydällä!!!)
- Paljon tilavarauksia.

MUITA OPISKELUTILOJA HARKITTAVAKSI

- Agora
- Jamk musiikkikampus
- Jyväskylän kaupungin- kirjasto
 - Kaverin luona
 - Keskustan kahvilat
 - Koas Meeting Room
- Kortepohjan B-rakennus
- Kortepohjan kirjasto
 - Mattilanniemi
 - Oma koti
 - Rentukka
 - Ruusu puisto
 - Teeleidi
- X-rakennuksen atk-luokka
- Ylistön kirjasto

HENKILÖKUNNAN TILIA (T-RAK.)

- + Avoinna klo 21 saakka.
- + Kaikki eivät ole vielä löytäneet tänne.
- + Piano!
- Ei koneita.
- Opiskelijoiden käytössä vasta lounasajan jälkeen (klo 14 alkaen).

LIIKUNNAN KIRJASTO JA ATK-LUOKKA (L-RAK.)

Jos joku joskus humanistivillapaidassaan uskaltautuu atleettisten hikipantaan ja verkkareihin sonnustautuneiden liikuntalaisten kotikentille, toimitus pyytää kuvatodisteen sähköpostiinsa insane@sanery.org.

Onnea matkaan!

HERKUTTELUN TYYSSIJA LOCAL (SEMINAARINKATU 32)

- + Keskeinen, entisen pääkirjaston kaltainen sijainti.
- + Herkut, herkut, herkut!
- Pitää ostaa jotain kehdatakseen oleskella.
- Vähän tilaa.

5-7-5 = fuksisyys

Kysyimme syksyllä aloittaneilta opiskelijoilta tunteita ja ajatuksia alkaneesta lukuvuodesta. He tekivät mietteistään haikuja, joiden tavumäärät vaihtelevat kuten fuksien fiilikset.

kesä ohi on
alkoi koulu verraton
rakkautta on

puuro lämmintä
yliopisto kiire
juhlia pitää

välillä on
tosi raskasta mutta
silti ihanaa

yliopiston kolme hyvää
puolta:
sivistys
kaverit
juhlaminen

minussa lukee
made in Jyväskylä
en sitä saa pois

asuminen on
kallista ja hauskaa
ruoka halpaakin

en yksin jää
ympärillä monta
hyvää ystävää

ajatukseni
jylläävät taukoamatta
tunteeni sekaisin

opinnot ovat
rakkautta, rakkautta
vain

olen todella
todella onnellinen
rakastan elämää

raha tiukalla
rakasta juhlimista
raha tiukalla

miksi miksi
onko muuta kuin syy
miksi miksi

rakasta opi
ole luova ja
pelotonkin

tekstarilla
osallistuinkin lehteen
onko mitään muuta

hyvin menee
orientaatio
parasta aikaa

sanelaiset on
yksi iso perhe
porukka paras

tutorit ovat
parhainta auttavia
huolehtivaisia

en tuomitse
ketään ellei minua
tuomittaisi

haluaisin
unohtaa kaiken nyt
elää hetkessä

aluksi kaikki
jännitti tosi paljon
nyt on hyvä olo

pimeää, mustaa,
synkkää, elämö hymeilee
onneksi näin

koulu alkoi jo
kohta alkaa joululoma
syksykin meni

kotona käyn
joka viikko ikävä
ikävä suuri

usein en
ymmärrä lainkaan
olenko tyhmä

Canth, Jotuni,
Itkonen, Huotarikin,
monta muutakin

elämä on
ihme suurin maailmassa
ymmärrä en

luentojakin
ryhmätöitä lukupiiri
palautuksia

toivottavasti
pian lunta vai
pelkästään unta

opiskelua
työtä työtä
ei kait siinä muuta

kavereita
kaikki yhteishenki
verraton on

pyöräni rikki
sata euroa täyshuolto
vihaan kävelyä

kasvatustieteet
paljon lukemista on
urakka mahdoton

yliopiston
ruoka edullista ja
erittäin hyvää

lapsuus takana
tulevaisuus edessä
arvaamaton on

vettä sataa
kaatamalla kastun
läpimäräksi

juhlista parhaat
poikkarit, sitsit
ennen kaikkea

yliopisto
on taikaa aikaa
parastakin

iloa, surua,
paljon naurua riittää
onnesta kiittää

haikua kirjoitan
osaa en ollenkaan
silti yritän

Haalarimerkkien lyhyt oppimäärä

Haalarin arvo kasvaa, mitä enemmän lahkeisiin on kiinnitetty merkkejä.

Näin todetaan Sanen fukseille suunnatussa haalarietiketissä. Loogisesti ajateltuna lause on totta, sillä eiväthän merkit ilmaisia ole. Haalareiden ja haalarimerkkien merkitys on kuitenkin syvällä opiskelijayhteisön historiassa.

JOTTA voimme ymmärtää merkkejä, on peruutettava 30 vuotta taaksepäin aikaan, jolloin ylioppineet pukeutuivat haalareiden sijaan frakkeihin. Korkeakouluopiskelijoiden määrä lisääntyi huimaa vauhtia, ja kasvava kysyntä ohjasi etsimään vaihtoehtoisia tapoja pukeutua opiskelijarientoihin (ja tuolloin myös tentteihin!). Haalarit eivät siis vain tupsahaneet osaksi opiskelijoiden arkea, vaan ne olivat jatkumo pitkään vaikuttaneelle frakkiperinteelle.

Opiskelijahaalareiden merkitys oli ja on edelleen vahvasti symbolinen. Haalareihin pukeutuminen on ennen kaikkea tapa erottautua muista ihmisistä, mutta myös eri alojen opiskelijoista.

HAALAREIDEN tapaan myös merkikkulttuuri on lähtöisin Ruotsista, jossa opiskelijat vaihtelivat merkkejä keskenään. Suomessa kyseiset jäsenmerkit nähtiin kuitenkin henkilökohtaisina. Syntyi idea tehdä merkkejä, joita voisi vapaasti vaihdella opiskelijatapahtumien yhteydessä. Loppu onkin historiaa – kirjaimellisesti, koska tietoa löytyy Internetin uumenista todella vähän.

HYPÄTÄÄN siis vuoteen 2019, jolloin haalareihin ommelluilla merkeillä ilmaistaan omaa identiteettiä. Merkit muistuttavat parhaista tapahtumista tai kotipaikkakunnasta. Haluttuja ovat myös erilaiset vitsit ja meemit, joita kaupataan ympäri Suomen sosiaalista mediaa hyödyntäen. Merkit tekevät meistä ainutlaatuisia – kahtia täysin samanlaisia haalareita tuskin löytyy.

SANEKIN myy merkkejä aktiivisesti ympäri vuoden. Vaikka osa merkeistä avautuu myös fennistikuplan ulkopuolisille, monille voimme nauraa ainoastaan sanelaisten ympäröimänä.

Mikä rikkaus haalarimerkit ovatkaan!

ANNI MÄKELÄ

PEPPI KAJOLUOTO,
MINSKI JA SIRPU

Tutoriksi? Ehdottomasti!

Haku alkaa jälleen
helmikuussa 2020,
pysy kuulolla!

JYYn tutorkoulutus keväällä on
huippu: mainio meno, saa hy-
viä vinkkejä syksyksi ja tutus-
tuu muihin tutoreihin.

Yhteishengen luominen!
Ja saa muuta ajateltavaa
kesätöiden oheen.

Pääsee tutustumaan
uusiin fukseihin, jotka
ovat vuodesta toiseen
mahtavia tyyppejä!

Saa noppia ja kahisevaa.
Näyttää hyvältä CV:ssä.

Pääsee lähes elämään fuksiutta uudelleen
(erityisesti vanhemmille opiskelijoille mah-
dollisesti riemukasta vaihtelua).

Hauskaa, helppoa ja kivaa –
ihan oikeasti! Vaikka tekemistä
tuntuukin riittävän varsinkin
ennen fuksiviikkoa (aikataulu-
ja, tilavarauksia, infoja, kaiken-
laista suunnittelua, kääk), oike-
astaan mitään ei tarvitse tehdä
yksin. Tämä on tiimityöskente-
lyä parhaimmillaan, ja tukena
ovat myös koulutussuunnitte-
lija(t), KiVi- ja Mutku-laitokset
sekä JYY.

Kehittää organisointi-,
ajanhallinta- ja ryhmän-
johtamistaitoja.

**HENNA, TUOMO JA HETA
KUVA: SOFIA HOPIAVUORI**

Minä olen...

Nimeni: Kirsi Sandberg

Toimin yliopiston opettajana tämän vuoden Sari Sulkusen sijaisena.

Mistä olet tai tulet?

Alun perin oon kotosin Toijalasta, Tampereen läheltä. Jyväskylään tulin (tai tulen) Tampereelta, jossa olen opiskellut suomen kieltä ja teen parhaillaan jatko-opintoja. En ole vielä väitellyt, mutta opintoni ovat loppuvaiheessa.

Kovasti ilahduin, kun pääsin tänne Jyväskylään - varsinkin kun mun tutkimusaiheet ja aiempi työkokemus oli samansuuntaista kuin täällä oli opetettavana, niin oli tosi kiva tulla!

Mikä on tutkimusalueesi?

Mun väitöskirjatutkimus liittyy kirjoitustaitoon ja sen kehittämiseen. Oon ollut mukana Koneen säätio rahoittamassa koulukirjoittamisen hankkeessa, johon tein gradun ja nyt jatkan väitöskirjatyötä sen parissa. Tutkin, miten eri ikäiset kielenkäyttäjät käyttävät syntaktisia rakenteita ja miten se vaikuttaa tekstin laatuun.

Lisäksi oon tosi kiinnostunut opetussuunnitelmista yhteiskunnallisesta näkökulmasta eli miten heikko kirjoitustaito vaikuttaa yhteiskunnassa toimimiseen.

Miksi suomen kieli?

Musta piti tulla luokanopettaja. Kielitieto on kiinnostanut kuitenkin aina eniten, minkä takia päädyin lopulta opiskelemaan äidinkielen opettajaksi. Mun supersuosikki on syntaksi. Se oli mulle kaikista vaikeinta ja sain ihan hirveitä arvosanoja kun en tajunnut mitään, mutta ehkä siksi tuli halu ymmärtää, mitä se on.

Kielten väliset erot kiinnostavat mua paljon. Siksi harmittaa, että osaan suomen lisäksi vain viroa, ruotsia ja englantia. Vakuuttelen itselleni opiskelevani venäjää sitten kun jatko-opinnot ovat valmiit.

Mitä kursseja opetat?

Opetan ekavuotisille paljon, mikä on musta ihanaa, koska aikaisemmin en oo saanut olla mukana ekassa vuodessa ja ne on vielä tosi tärkeitä opintoja jatkoon kannalta. Kolmen perusopintokurssin lisäksi opetan aineopinnoista aikien opettamisen teoriaa ja käytäntöjä sekä vedän kandisempää yhdessä Johannan ja Vesan kanssa. Kurseilla on paljon aiheita, jotka liittyy mun tutkimukseen tai on muuten tuttuja, mitä odotan innolla. Ja niin sen kuuluu ollakin, että opettaa semmosia aiheita, missä on sitä omaa osaamista.

Tähän kuva minusta!

HETA AHO

Tyypillinen päiväni?

Niitä on kahdenlaisia. Niinä päivinä, kun on opetusta ja olen täällä Jyväskylässä, luentojen valmisteleminen ja pitämisen lisäksi tavalliseen työpäivään kuuluu kahvilla tai lounaalla käyminen uusien työkavereiden kanssa. A-rakennuksen avokonttori on tosi kiva, sillä näen joka päivä kaikki kollegat.

Kun olen Tampereella, teen enemmän moodle- ja sähköpostityöskentelyä, mitä on mukava tehdä työpisteellä. Matkat teen Powerpointeja ja luen paljon. Täällä kursseilla on osin erilaiset lukemistot, niin luen sieltä tekstejä, jotka eivät ole tullut aikaisemmin vastaan.

Asun edelleen Tampereella, mutta oon toisinaan täällä yötä appivanhempien luona (varsinkin kasin aamuina, joita on ollut nyt aika paljon). Usein saatan siis lähteä seitsemän junalla Tampereelta, olla ysiltä Jyväskylässä ja lähteä neljän junalla takasin Tampereelle. Matkustaminen on ihan ookoo, kun matkatkin voi käyttää työntekoon. Mutta sitten, kun tulee huonommat kelit, kannattaa katsoa aamulla Moodlea (jos juna ei syystä tai toisesta tulekaan)!

Harrastukseni: lukupiiri (sekä kaunokirjallinen että tieteellinen), ryhmäliikunta, lenkkeily.

Sekä kuusivuotiaan kanssa tehtävät iltahommat

Jos olisin eläin, olisin...

siili (siilit kytkeytyy mulla syksyyn ja oon itsekin syksy- ja talvi-ihminen. Lisäksi ne on sympaattisia ja toisaalta vähän höhliä. Ja eiks siilit tykkää mansikoista!)

Jos saisin ylimääräisen tunnin joka päivään, niin...

tekisin väitöskirjaa. Tai opiskelisin kieliä.

Lempipaikkani Suomessa:

mikä tahansa merenranta

Lempipaikkani Jyväskylässä:

Kuokkalan silta

Lempisanani suomessa:

keralla

Terkkuni sanelaisille:

Tän sanoo varmaan kaikki muutkin mutta sanonpa kuitenkin: kannattaa ja on ihanaa olla mukana ainejärjestössä, koska sieltä jää tosi arvokkaita kontakteja myöhempään elämään. Mun elämässä nyt mukana olevat ihmiset opiskelua ajoilta on just sieltä ainejärjestöympyröistä. Ja onhan se myös huikee verkosto! Yksi parhaista asioista yliopisto-opinnoissa.

Valmistumisen kynnyks – valmistumisen pelon i

Asiasanat: edistyneisyys, epätäydellisyys, jännittyneisyys, lähimenneisyys, työllisyys

KELLO lyö 12. Avaan Fennicum in alaoven ja astun sisään. Heikko sisäilma löyhähtää nenään ja mietin, olisiko a. pitänyt tulla paikalle jo aikaisemmin tai b. miksen opiskele kotona. Viimeinen ylämäki on aiheuttanut hikinoron selkään.

Hakeudun vapaan koneen äärelle ja kirjaudun käyttäjälleni. Tarkistan puhelimeni viestit ennen kuin avaan gradutiedoston. Joko aloitetaan?

SAATANAN TYÖMAA

Kun opinnot ovat siinä pisteessä, että jäljellä on enää oikeastaan gradu (niin ja se himskatin portfolio, josta kukaan ei ota selvää), elämä tuntuu samaan aikaan simppeleltä mutta työlläältä. Gradu on ajatuksena jo tehty, mutta on se vaan työmaa. Prosesi siluontoinen opiskelu toki on tuttua kaikenlaisista opintoesseistä, mutta gradun laajuus yllättää kehittyneimänkin esseistin. Tämä vaan ei tule valmiiksi!

Viime keväänä vielä ajattelin, että on ihanaa viettää vielä yksi syksy yliopiston turvassa, tutuissa ympyröissä. Ajattelin, etten edes jaksaisi tehdä täyspäiväistä työtä, enkä missään nimessä osaisi tai olisi sellaiseen valmis. Kesän aikana tapahtui kuitenkin jokin aivojen naksahdus, sillä syksyn koittaessa tuntui, että nyt haluaisin vain

töihin ja että tämä kaikki opintojen suorittaminen olisi jo ohi.

Kun opintoja on takana n (lue: seitsemästä kahdeksaan) vuotta, alkaa opiskeluväsymystä esiintyä. Se näkyy konkreettisesti hengästyneenä, kun ajattelen tai kuuntelen fuksien tulevaa opintomäärää, tai ahdistavana unena, jossa itken hysteerisesti kun eteeni työnnetään vielä yksi ylimääräinen essee. Edes opiskeluriennot eivät enää houkuttele.

Arkeni on tällä hetkellä opiskelua, harrastuksia ja kavereiden näkemistä. Syitä siihen, miksi en valmistunut "ajallani" on useita, joita en nyt lähde tässä sen enempää avaamaan. Olen kuitenkin nauttinut opiskelusta enkä usko, että elämäni olisi mitenkään parempaa, vaikka olisin valmistunut vuosi tai kaksi takaperin.

Olen tehnyt hyvin laajaa tutkintoa ja opiskellut kaikkea, mitä haluan. Olen kuullut monilta, kuinka heitä on jäänyt harmittamaan, ettei opiskellut sitä ja tätä silloin, kun oli opiskelija. Työelämän keskeltä opintojen jatkaminen on haastavampaa.

Kannustan siis kaikkia opiskelemaan nyt, vaikka se myöhemminkin on mahdollista. Jos jokin kiinnostaa niin ota siitä selvää nyt äläkä myöhemmin. Lupaan että se kannattaa.

TYÖHAAVEET

Erlaisia työhaaveita tukevat rahankai-puu (toivottavasti voitte vain kuvitella millaista elämä on ilman opintotukea ja töitä) ja jonkinlaisen verkoston löytäminen elämään. Kun oma vuosikurssini suurilta osin valmistui keväällä 2017, piti kavereita haalia myöhäisemmistä vuosikursseista. Tunnen itseni jo hyvin vanhaksi nuorempien joukossa.

Opinto-oikeutta hävetti hakea lisää. Puolivuotisen keltaisella painettu opiskelijatarra on aiheuttanut hämmennystä myös Ilokivellä, josta en välillä ole meinannut saada opiskelijahintaista ruokaa, sillä puolen vuoden lukuvuositarra näyttää väärennökseltä. Samoin muinainen opiskelijakorttini, jollaista ei enää ole kenelläkään. Olen virallisesti fossiloitunut.

Opiskeluhan on tavattoman helppoa: päivät voi rytmittää haluamallaan tavalla ja akateeminen vapaus oikeuttaa opintojen tekemisen oman opintosuunnitelman mukaan täysin omassa tahdissa.

Toisaalta se on hankalaakin: rutinit puuttuvat ja jatkuva oma-aloitteinen ja itsenäinen tekeminen ottavat kovalle varsinkin silloin, kun rajaa työn ja vapaan välille ei osaa tehdä.

Takaraivossa hakkaa jatkuvasti ajatus siitä, että vieläkin enemmän

ellä nhimillisuus

Kirjoittaja on n:nnen vuoden ikiopiskelija, joka yrittää selättää syksystä suklaahimoaan ja selvitä kylmenevistä keleistä erillisen lämpöpatterin ja lämpösähköpeiton avulla.

voisi tehdä. Ja jos olisin vain ollut ahkerampi, olisin jo valmistunut. Mutta mitä sitten?

Näillä näkymin valmistun kevään puolella pian joulun jälkeen. En ole antanut asian stressata minua, mutta hiljalleen ajatukset tulevaisuudesta hiipivät mieleeni. Mitä seuraavaksi? Mitä ylipäätään on elämä opiskelun jälkeen?

VALMISTUMISEN PELKO

Valmistumiseen liittyy paljon pelkoja, joista usein vaietaan. Riittämättömyyden ja osaamattomuuden tunteita: Entä jos en saa töitä? Entä jos en osaa tehdä töitä? Entä jos en jaksaa?

Pelot ovat osaltaan aiheuttaneet omalla kohdallani opintojen haalimista. Tälläkin hetkellä turvanani ovat kirjoittamisen aineopinnot, joihin voin palata jos en saakaan heti töitä ja jos koen halua opiskella vielä lisää.

Tavallaan valmistuminen tuntuu hyvin absurdilta ja kaukaiseltakin ajatukselta, vaikka siihen ei enää kovin kauaa ole.

En ole uskaltanut vielä selailta työpaikkailmoituksia, mutta pieniä haaveita välähtelee silloin tällöin mieleeni. En tunne yhtäkään, joka olisi onnistunut jotenkin kiitettävästi yhdistämään työn ja gradunteon ahdistumatta. Siksi olen itse torjunut erilaisia työtarjo-

uksia ja sijaisuuksia mitä luovimmilla tavoilla. Otteeni herpaantui kuitenkin sen verran, että tein ensimmäisen sijaisuuteni Hartolan lukiossa. Tuo ensikokeilu kesti neljä päivää ja poiki lisää sijaisuusmahdollisuuksia.

NATISEVAT LATTIAT HARTOLASSA

Sijaisuutta edellisenä iltana jännityksessä kiemurrellessani mietin, miksi olenkaan lupautunut tähän.

Ensimmäisen päivän jälkeen muistin kuitenkin syyn. Opiskelijat olivat ihania ja vaikka olin suunnitellut tunnit melko puolihuolimattomasti, kaikki meni hyvin: muutin suunnitelmia lennossa ja kyselin opiskelijoilta mitä erikoisimpia kysymyksiä aiheisiin liittyen. Vanha rakennus natisevine latioineen oli hurmaava ja viihdyin opettajana todella hyvin.

Täytyy kuitenkin myöntää, että piti hieman kerrata argumentaatioanalyysiasioita ennen kuin uskalsin kohdata nohevat abit. Oma epävarmuus väistyi, sillä huomasin, etten olekaan niin huono opettaja kuin kuvittelin. Huijarisyndrooma ei siis ollutkaan todellinen! Toisaalta aina ei tarvitsekaan olla täydellinen ollakseen osaava ja hyvä: en jäänyt kiinni esimerkiksi siitä, etten

itse ollut lukenut kunnolla kolumnia, jota opiskelijoiden kanssa käsiteltiin (hups).

Työhön tottumattomana olin viikon aikana myös todella väsynyt. Silti selvisin viikosta paremmin kuin oletin ja haaveet työelämästä ovat entistä kovempia. Kun uskaltaa kokeilla, saattaa huomata, kuinka työ vie mukanaan. Se on aika kannustavaa.

Olen ihmistyyppinä sellainen, että ajattelen asioiden aina järjestyvän tarkoitetulla tavalla. Kaikesta selviää ja apua on saatavilla, kun sitä vain uskaltaa pyytää.

Oikoreittä onneen tuskin on, ja ensimmäiset työvuodet saattavat tuntua raskailta ja haastavilta. Työntekoonkin onneksi tottuu. Tärkeintä kaiketi on olla itselleen armollinen ja ymmärtää, että jokainen joutuu aloittamaan joskus tullakseen jossain hyväksi.

TIETOKONELUOKKA on hiljainen. Olen varmaan ainoa koko rakennuksessa. Sammuttelen valoja ja kietoudun kaulahuiviin valmistuen ulkona puhaltavaan kylmään tuuleen. Vielä ei ole se hetki, kun jokainen kerta tietystä rakennuksessa voi olla viimeinen, mutta pian sekin hetki koittaa. Tänään aurinkokin paistaa.

ELINA KIVELÄ

Kirjamessupäiväkirja

Helsingin kirjamessut on monimuotoinen kulttuurikokemus.

PERJANTAI 25.10.

Aamuyhdeksän jälkeen juna lähtee kohti Pasilaa ja Helsingin kirjamessuja. Käytän yli puolet matkasta siihen, että selaan messuohjelmaa ja suunnittelen, mitä kaikkia lavakeskusteluja haluan käydä kuuntelemissa. En ole koskaan aiemmin ollut kirjamessuilla, joten odotan viikonloppua innolla. Ystäväni on vastassa Pasilan uudella asemalla ja pääsen näkemään vilauksen hulppeasta kauppakeskus Triplasta. Lopulta selviämme Messukeskukseen, ja kirjamessuili voi alkaa!

Tutkin valtavaa messuhallia ja yritän hahmottaa sen rakennetta. Keskustelulavat on nimetty hauskaasti Helsingin kaupunginosien ja maamerkkien mukaan. Hakaniemessä pääsen kuuntelemaan ulkomaantoimittaja Anu Kuistialan haastattelua johtajanaisista hänen kirjaansa liittyen. Senaatintorin lavalla taas kuulen, kun oman kirjan kirjoittanut Nanna Karalahti kertoo hyvinvoinnista.

Ehdin käväistä myös samassa Messukeskuksessa olevilla Viini & Ruoka -messuilla, joilta tapaan pienen raakasuklaan ilmaisjakopisteen ja ostan herkullista mintunmakuista gelatojätelöä.

Iltaa kohden kirjamessuilla on rauhallisempaa. Koluan

antikvariaattipuolen, mutta pettymyksekseni en löydä tarvitsemiani aarteita. Samaten lupaavista kahden euron kirjajalaareista en löydä mitään. Päivän kirjasaalis onkin puhdas nolla. Mieli on silti täynnä vau-sanoja.

LAUANTAI 26.10.

Olen myöhässä aikataulustani, enkä harmillisesti ehdi kuuntelemaan keskustelua siitä, mihin kirjallisuus on tulevaisuudessa menossa. Törmään messuhalliin silti vauhdilla ja järkytyn hieman huimasta väkimäärästä. Seuraava kiinnostava keskustelu, joka kertoo omakustantamisesta, alkaa ihan näillä minuuteilla.

Suuntavaistoni ja minä itse pyörähdämme kuitenkin ihan huolella ja hetken päästä harhailen ihan eksyksissä tuntemattomien osastojen välissä. No, arvata saattaa, että sekin keskustelu jää kuulematta. Sen sijaan teen Into-kustantamon pisteellä ensimmäisen kirjaostokseni. Näen myös Putingin pisteellä ihania kangaskasseja, joista palaan myöhemmin ostamaan yhden itselleni.

Bongaon Sofi Oksasen ja Vappu Pimiän. Päivän suurimman väkimäärän kerää kuitenkin **Pajtim Statovci** Senaatintorille. Statovcin *Bolla*-kirja tuntuu olevan syksyn

Lauantaina messuilemassa oli huikat 31 000 ihmistä!

uutuuksista ylistetyin. Kirjailija kertoo lavalla, että hän on aloittanut Bollan kirjoittamisen jo vuonna 2011, ja että kertojaratkaisun löytämiseen meni vuosia.

Kuulen myös aivan ihanan keskustelun rakkaudesta Kallio-lavalla Eppu Nuotion, Maami Snellmanin ja Sanna Pelliccionin nuorille suunnattuun *Salasana: Rakkaus* -teokseen liittyen. Tämän keskustelun kuuntelen yhdessä vuosikurssilaiseni Hannan kanssa. Töölössä taas keskustellaan äänikirjoista. Tiesitkö, että Juha Vuorinen ja Paula Noronen mieltivät nykyään kirjoittaessaan myös sitä, miten kirjoitettu toimii äänikirjana?

Päivä on pitkä ja antoisa. Viimeisenä aukiolotuntina pääsen jo vapaammin kuljeksimaan, ja saan vihdoin luotua messualueesta kokonaiskuvan. WSOY:n osastolta tarttuu mukaan kaksi Muumi-kirjaklassikkoa upean hempeillä kansilla. Jalkoja särkee, mutta hymy ei lähde kasvoilta Messukeskuksesta ulos astuessa. Huomenna vielä kerran.

SUNNUNTAI 27.10.

Tänä aamuna lähtö ei viivästy liiaksi, joten ehdin juuri klo 10.30 kuuntelemaan esikoiskirjan kirjoittaneen **Antti Rönkön** haastattelun. Kallion lukion opiskelijat kysyvät häneltä, mitä hän sanoisi kirjansa päähenkilölle Aarolle. Rönkä vastaa, että Aaron tulisi muistaa oma sisäinen voimansa ja uskoa siihen. Tämän messupäiväkirjan vierestä voit lukea arvostelun Rönkön esikoiskirjasta *Jalat ilmassa*.

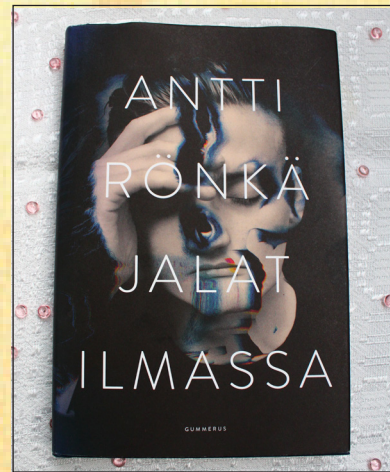
Rönkön haastattelun jälkeen toteutan koko viikonlopun kestäneen haaveeni ja lasken messuhalliin johtavan pitkän liukumäen räsymaton kyydissä. Lonna-salissa **Sara Parikka** kertoo kirjastaan *365 Ilon ja inspiraation vuosi* sekä elämästään itsenäisenä yrittäjänä. Koen oman fanityttö-hetkeni, kun pääsen juttelemaan hänen kanssaan, hän signeeraa minulle oman kirjansa ja pääsen yhteiskuvaan hänen kanssaan. Tämä fanitus ei tosin liity niinkään kirjalliseen näkökantaan kuin Parikkaan itseensä persoonana.

Iltapäivään mennessä messut alkavat olla taputeltuna. Teen vielä yhden edullisen joululahjaostoksen. Kirjallisuuden tekijänoikeusjärjestö Sanaston osastolta saan kauniin kangaskassin ja kirjanmerkkejä ilmaiseksi. Koko messujen kirjasaldoksi tulee yllättävästi jopa 7 kirjaa.

Junassa paluumatkalla voin todeta, että kyllä on hienoa opiskella suomen kielen ja kirjallisuuden opettajaksi. Kirjallisuus kietoutuu monimuotoisesti kulttuuriimme, minkä nämä messut pystyivät hienosti tuomaan esille. Ensi vuonna menen uudestaan kirjamessuille, mene sinäkin!

TEKSTI JA KUVA: EVELIINA LEHTOLA

Kiusatuksi tuleminen ei ole sun syys

Antti Rönkä:
Jalat ilmassa
Gummerus 2019
224 sivua

ONKO sinua kiusattu? Oletko itse kiusannut tai nähnyt kiusaamista? **Antti Rönkön** esikoisteos *Jalat ilmassa* on yksi tämän syksyn puhuttavimmista kirjoista. Se kertoo Aarosta, joka aloittaa kirjallisuuden opinnot Jyväskylän yliopistossa. Menneisyys ei kuitenkaan jätä häntä rauhaan, sillä kiusaamistausta on muovannut hänestä epävarman ja yksinäisen ihmisen.

Kotimainen teos kertoo äärettömän tärkeästä aiheesta nuoren aikuisen näkökulmasta. Se osoittaa, että lapsuudessa koettu kiusaaminen voi seurata ihmistä aikuisuuteen asti. Rönkön käyttämä kieli on koruton ja liikkuu kahdessa ajassa, menneisyyden kiusaamiskokemuksissa ja nykyisyydessä. Ajanvaihto antaa nykyisyydelle kehyksen ja näyttää, miten kiusaaminen on muokannut Aaroa. Miten jokainen päivä ja kohtaaminen voi olla selviytymistäistelua seuraavaan.

Tutut tapahtumapaikat Jyväskylässä tuovat kirjaan lisämausteensa, mutta niiden esittäminen ei anna lukijalle mielihyvää. Tarina auttaa ymmärtämään kiusatuksi tulleita ihmisiä. Jokaisella on tietysti omanlaisensa kokemus. Rönkä on sanonut, että kirja ammentaa hänen omista kokemuksistaan. Vaikka tarina on pysäyttävän vakava, löytyy siitä myös valonpilkahdus ja toivo paremmasta.

Jalat ilmassa auttaa ymmärtämään, että kiusaamista ei läheskään aina näe päällepäin. Olkaamme siis ystävällisiä jokaiselle kohtaamallemme ihmiselle. Sillä emme voi tietää, millaista taistelua kukin käy sisimässään.

Koskettava kirja, jota suosittelen jokaiselle InSanen lukijalle.

TEKSTI JA KUVA: EVELIINA LEHTOLA

Onnellisesti yksin

Verhoan tämän kirjoituksen teemaan sopivaksi sanalla yksinäisyys, joka koetaan usein negatiivisena ilmauksena. Kerron vapaaehtoisesta yksinolemisen, joka ei tuota minulle kärsimystä. En keskity lainkaan siihen, kuinka vakava ongelma yksinäisyys on, mikäli sitä ei ole itse valinnut ja se tuottaa ahdistusta.

Kirjoitin päiväkirjaa hetkistä, jolloin olen ollut yksin ja nauttinut siitä. Introverttiluonteenä olen ihminen, joka tarvitsee paljon yksinäisyyttä voidakseen hyvin.

HANNA LEPPÄVUORI

Ensimmäisen aamun aamiaismaisema Uppsalassa.

12.–16. ELOKUUTA

Olen lähdössä ensimmäistä kertaa yksin ulkomaille. Siis Ruotsiin, mutta sekin lasketaan. Matka päivälautalla Turusta Tukholmaan kestää noin kymmenen tuntia. Laivalta etsin Tukholman kartan ja suunnittelen valmiiksi reitin rautatieasemalle. Perillä hyppään Uppsalan-junaan, ja myöhään illalla saavun sateiseen Pekka Töpöhännän kotikaupunkiin.

Yövyin kolme yötä hostellissa neljän hengen makuusalissa, ja ensimmäisen yön saan nukkua yksin. Minulla ei ole reissulleni mitään suunnitelmia. Halusin vain lähteä Ruotsiin. Tallustelen ympäri kaupunkia ilman päämääriä tai aikatauluja. Minun ei tarvitse neuvotella kenenkään kanssa, mitä nähtävyyksiä käydään katsomassa tai ei käydä, mitä tai missä syödään tai moneltako herätään. Yhtenä aurinkoisena iltapäivänä istun parinsadan ruotsalaisen kanssa ulkoilmaelokuvissa, toisena ihmettelen valtavaa pyöräparkkia rautatieaseman vieressä. Puhun ihmisille oikeastaan vain asioidessani jossakin. Kotimatalla ennen laivan lähtöä mutustan salmiakkitoffeeta Tukholmassa kuninkaanelin edustalla ja tajuan, etten ole ollut näin rentoutunut ja onnellinen pitkään aikaan.

Minulla ei ole reissulleni
mitään suunnitelmia.
Halusin vain lähteä Ruotsiin.
Tallustelen ympäri kaupunkia
ilman päämääriä tai
aikatauluja.

HANNA LEPPÄVUORI

21. SYYSKUUTA

Herään aamupäivän puolella. Selailen puhelimesta päivän uutiset ja katselen videoita. Puolen päivän aikoihin teen aamupalaa: 2,5 dl kaurahiutaleita, 5 dl vettä, 3 + 2 minuuttia mikrossa täydellä teholla välissä sekoittaen. Sitä syön joka aamu, mitäpä sitä hyvää vaihtamaan. Päälle pilkon omenaa ja kaadan jogurttia. Syödessäni luen aikakauslehteä. Menen takaisin sänkyyn ja katson sarjoja suoratoistopalvelun kautta. Viiden maissa alkaa taas hiipiä nälkä ja lähdän hakemaan pikaruokaa. Kukaan ulkona ei tiedä, että ulkovaatteideni alla on yöpuku. Loppuillan luen kirjaa ja surffailen netissä.

Istun keittiön lattialla,
syön sulatejuustoa
suoraan paketista ja
kuuntelen musiikkia.
Keittiöni lattia on
asuntoni paras paikka
mietiskelyyn.

Puuroa <3

3.–4. LOKAKUUTA

Tulen kotiin yhden maissa yöllä. Kun asuu yksin, ei tarvitse hiiviskellä ja pelätä herättävänsä jonkun. Istun keittiön lattialla, syön sulatejuustoa suoraan paketista ja kuuntelen musiikkia. Keittiöni lattia on asuntoni paras paikka mietiskelyyn. Varsinkin, kun paistaa jotain uunissa. Siinä hellan edessä istuskellessa ei tule kylmä ja on terapeutista seurata paistoksen kypsymistä. Tänä yönä nukkumatti tulee luokseni vasta puoli neljän aikoihin. Sitä ennen katselen hömppää suoratoistopalvelusta. Ja voi olla, että söin vähän lisää sulatejuustoa.

9. LOKAKUUTA

Oikea käsi ylös, vasen jalka sivulle. Mitä vasen käteni tekee tuolla? Montako askelta mennään tähän suuntaan? Ai nyt pitääkin hypätä. Zumba-tunnilla muistan aina uudestaan, ettei minua ole siunattu rytmitajulla tai tanssillisilla lahjoilla. Mutta kai juuri sen takia pidän lajista. Tunnilla on pakko keskittyä siihen, missä suunnassa raajojeni pitäisi olla. Zumba on kuitenkin siitä armollinen laji, että voin liikkua musiikin mukana, vaikka oma koreografiani ei olisikaan millään lailla täydellinen. Olen yksin, mutta silti ryhmässä.

VINKKINI UPPSALAAN

- Uskaltaudu keskustan ulkopuolelle! Esimerkiksi Vanha kaupunki on kaunis peltomaisemineen, kukkuloineen ja linnanraunioineen. Keskustan tuntumasta löytyy paljon viihtyisiä puistoja.
- Uppsalan yliopiston kirjastossa oli hyvät ilmaiset vessat. Kaupunginkirjaston wc:t olivat hieman epäsiistit.
- Kaupunkiin on hyvät kulkuyhteydet Tukholmasta. Junamatka kestää noin puoli tuntia, ja lipun ostaminen automaattista on helppoa ja opiskelijalle halpaa.
- Vandrarhem Uppsala Centralstation on herkullinen aamiaispaiikka. Alle kymmellä eurolla saa muun muassa sekoitella omat myslit, paistaa vohveleita ja syödä leipää lisukkeineen. (Ja tämä ei ole maksettu mainos.)

HANNA LEPPÄVUORI

Ota haltuun Sanen

Miksei kaikilla suurnaisilla ole jo omaa leivonnaista? Kohta on! Enää puuttuu Toven virallinen liputuspäivä.

Tove Janssonin mausteiset kurpitsamuffinit

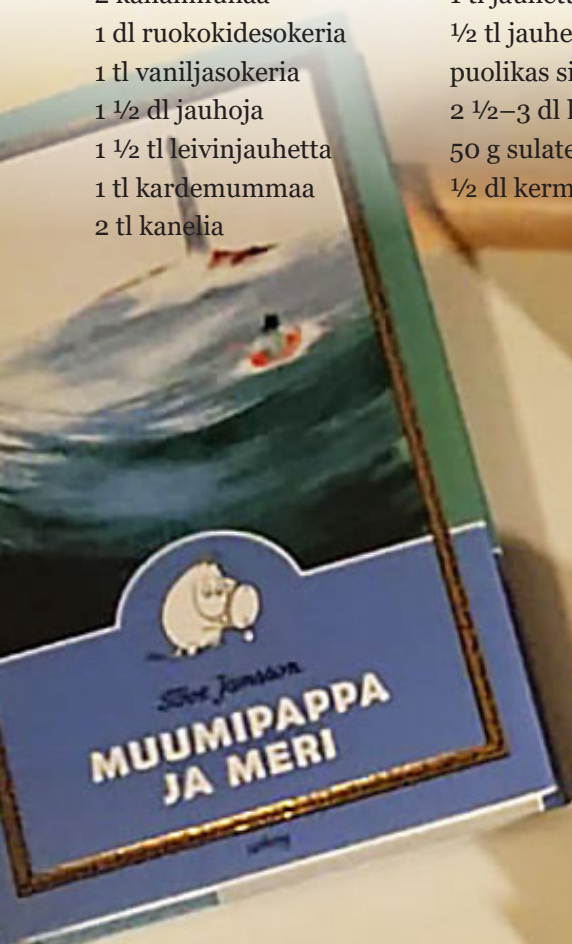
n. 18 muffinia

2 kananmuna
1 dl ruokokidesokeria
1 tl vaniljasokeria
1 ½ dl jauhoja
1 ½ tl leivinjauhetta
1 tl kardemummaa
2 tl kanelia

1 tl jauhattua inkivääriä
½ tl jauhattua neilikkaa
puolikas sitruunankuori raastettuna
2 ½–3 dl kurpitsasosetta
50 g sulatettua voita
½ dl kermaa

kuorrute:
200 g maustamatonta tuorejuustoa
1 ½ dl tomusokeria

lisäksi joulupipareita

Kokeile kuorrutteeseen maustettuja tuorejuustoja. Voit myös vaihtaa piparimurut muumikekseihin!

Vaahdota munat ja sokerit vaahdoksi. Lisää vehnäjauhot, joihin on sekoitettu leivinjauhe ja mausteet. Sekoita nopeasti tasaiseksi taikinaksi. Lisää joukkoon kurpitsasose, sulatettu voi ja kerma. Jaa taikina muffinivuokiin. Paista 175 asteessa 15–20 minuuttia.

Valmista kuorrute sekoittamalla tuorejuusto ja tomusokeri tasaiseksi massaksi. Pursota tai lusikoi jäähtyneiden muffinien päälle. Koristele muffinit piparimuruilla.

RESEPTI JA KUVA: ANNI MÄKELÄ

syysreseptit

Neulo viralliset Sane-sukat, jotka hehkuvat lämpöisyyttä ympärilleen!

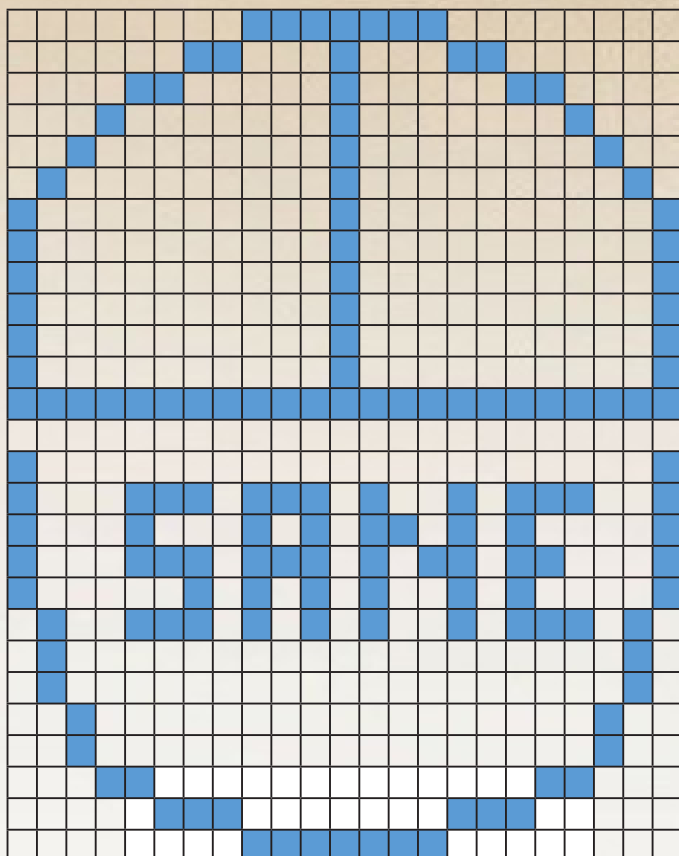
Koko: suunnilleen kengänkoko 39

Langat: valkoista ja sinistä. Kumpaakin ihan reippaasti, niin voit neuloa sukat kaverillekin!

Muut tarvikkeet: sukka puikot nro 3–3,5. Hyvää musaa taustalle ja vaikkapa suklaata suuhun.

Aika-arvio: parista päivästä viiteen vuoteen.

Ohjeen tehnyt villasukkanoviisi: Heta Aho

LUO vartta varten 48 silmukkaa ja jaa ne neljälle puikolle. Kerroksen vaihtumiskohta on siis I ja IV puikon välissä.

Neulo 2 s oikein ja 2 s nurin vuorotellen jatkaen tätä koko kerroksen ajan. Neulo joustinneuletta 10 krs.

TÄMÄN jälkeen päästään palluraosioon (googlaa kupla-sukat, jotta löydät havainnollistavia kuvia). Neulo 2 krs oikein valkoisella langalla. Vaihda lanka siniseen (älä katkai-

se valkoista!) ja neulo 4 krs oikein. Vaihda sitten langaksi valkoinen ja neulo 1 s oikein ja pudota seuraava silmukka edelliseen valkoiseen kerrokseen asti. Neulo pudotettu silmukka oikein niin, että välissä olevat langat jäävät silmukan väliin. Kiristä lanka huolella, jotta kuvioon ei jää isoja reikiä. Neulo seuraavat 3 s oikein. Pudota niitä seuraava silmukka ja neulo se samalla tavalla kuin aiempi pudotettu silmukka. Jatka tällä tavalla koko kerros loppuun.

Neulo sen jälkeen 1 krs oikein edelleen valkoisella langalla.

Vaihda sitten siniseen lankaan ja neulo 4 krs oikein. Vaihda valkoiseen lankaan ja neulo 3 s oikein, pudota neljäs s ja neulo se kuten aikaisemmat pudotetut silmukat. Sitten neulo taas 3 s ja pudota neljäs silmukka ja jatka samaa mallia kerros loppuun.

Neulo vielä 1 krs oikein valkoisella langalla. Vaihda siniseen lankaan ja neulo taas 4 krs oikein. Vaihda valkoiseen lankaan ja pudota tällä kuplakierroksella vaihteeksi puikon toinen silmukka. Toista tätä kaavaa niin kauan, että saat varresta sopivat pituisen. Lopuksi voit neuloa vielä muutama kerroksen valkoisella langalla.

SEURAAVAKSI neulotaan kantapää. Virallisissa Sane-sukissa kantapään joka toinen kerros neulotaan valkoisella, joka toinen sinisellä langalla. Katso kantalapun ja kantapään tekemisen ohjevideo vaikkapa [Novitan videosta](#) (ei maksettu mainos) tai neulo menemään, guru.

NYT on kantapää neulottu! Yhdellä puikolla on varmasti enemmän kuin 12 silmukkaa, joten kavenna ne pois samalla kun neulot sileää neuletta valkoisella langalla. Kun siltä tuntuu, voit alkaa kirjoneulomaan Sane-kuviota. Voit myös neuloa koko loppusukan valkoisella langalla ja lopuksi kirjoa kuvion sinisellä langalla valkoisia silmukoita jäljitellen (itse tein näin, koska kirjoneulomisskilssini ovat olemattomat).

TEE kärkikavennukset. Tyylejä on erilaisia, Sane-sukissa kavennuksia on tehty joka puikon keskellä ja lopussa. Päättele lopuksi langanpätkät työhön.

LOPUKSI vedä upouudet sukat jalkaan, keväällä askarreltu Väiski-hattu päähän ja ole tyyppinen sanelainen.

Syysi sävel

Nyt on jo marraskuu, ja mestari Leskisen tekstin puhuja lienee viljalajista ja kasvukauden onnistumisesta riippuen ollut korjattuna jo miltei kuukauden. Juice ei todellakaan ole ainoa musikanntti, jota vaihtelevat syysääät ovat inspiroineet. InSanen kulttuuritoimittaja Aleksi sukelsi syysbiisien syvään päähän!

KUTEN tieteellisestä tutkimusta valmistellessa tai häävieraalista laatiessa, myös syksyn auditiivisia ulottuvuuksia öögaillessa (vai musiikin kohdalla pikemmin ööraaillessa) tärkeintä on rajaaminen. Niinpä kulttuuritoimittaja päätti hyväksyä katsaukseen aineistoa vain seuloista tiukimman läpi: analyysin kohteeksi pääsivät vain nominaalimuodossa olevat ja ainoastaan syksy-sanasta koostuvat kappaleet. Ankan karsinnan seurauksena useita syysbi-

sien klassikoita ei siis listalle kelpuutettu. Toisaalta vaatii lauluntekijältä melkoista pokkaa antaa omalle syysbiisilleen näin tyhjentävä ja suora nimi, joten oletettavasti listalle ovat päätyneet vain syksyn ytimen kaikkein oleellisimmin tiivistävät kappaleet.

AINEISTONKERUUMETODINA toimivat Google-hakulauset syksy kappale ja syksy lyrics sekä Spotify-hakulauset syksy (valitukset aineistonkeruumetodista voit lähettää Sanen

postiosoitteeseen). Valittavasti Spofistystä puuttuvat ainakin Kollaa kestää - ja Guggenheim-Projektz-yhtyeiden Syksy-kappaleet, ne joudut googlaamaan ihan itse.

AINEISTOSTA kootun Sanen syyslistan saat soimaan klikkaamalla [tätä linkkiä](#) tai skannaamalla artikkelin yläkulman kuvakkeen Spotify-sovelluksessasi älypuhelimien kameralla!

SEURAAVAKSI julkaistaan ote kulttuuritoimittajan

muistiinpanoista, joissa analysoitiin kappaleiden genre ja syysasennoituminen sekä annettiin objektiivinen arvosana asteikolla 1–5 oranssia lehteä. Tilanpuutteen vuoksi vain osa muistiinpanoista on julkaistu, kokonaisia muistiinpanoja voit tiedustella Norssin neloskerroksen käytävällä kuiskaamalla salasanana syysmyssy nopeasti kolme kertaa peräkkäin.

ALEKSI MÄKELÄ

ESITTÄJÄ: The B and the Band (2011)

GENRE: Folkpunk

SYYSNÄKÖKULMA: Hirtehininen. "Syksy on paras vuoden aika – KUOLLA". Sanoituksessa löydetään positiivisia näkökulmia aika makaabereihin ilmiöihin. Piristävä ralli!

ORANSSIT lehdet: 🍁🍁🍁

Skannaa tämä käppyrä älypuhelimesi Spotify-sovelluksessa (Haku → kamerakuvake) tai klikkaa linkkiä leipätekstissä. Mutta se digiloikka hei!

ESITTÄJÄ: Irina (2013)**GENRE:** Radio Iskelmä -suomipop (mutta ei mikään ela-suomipop mitä siellä nykyään soitetaan)**SYYSNÄKÖKULMA:** Kliseisen synkkä. Puhuja suree menetystä eikä lohtua juuri näy. Lopussa toivotaan, että alkaisi "kanssas kesä uudelleen". Ei mitään uutta kesäauringon alla.**ORANSSIT** lehdet: 🍁🍁**ESITTÄJÄ:** Esa Lamponen & Resonaarigroup (2012)**GENRE:** Lastenmusiikki**SYYSNÄKÖKULMA:** Pedagoginen. Toimittajan musiikin-opettajaksi opiskeleva sukulainen tiesi kertoa Esan olevan melkoinen muskariguru, ja tämän kappaleen sateen rummutus opettaa kätevästi neljäsosanuottien jakamista! Sanotukset saavatkin jäädä vähän pedagogian varjoon.**ORANSSIT** lehdet: 🍁🍁🍁**ESITTÄJÄ:** Indy Angel (2017)**GENRE:** Rouhea DIY-rokki**SYYSNÄKÖKULMA:** Anteeksiantava. Sähkörummun iskut eivät aivan osu tahdilleen ja melodiaa ei liiemmin ole siloiteltu Autotunella. Syksy saapuu ja toivoa taisi olla, ei jäänyt mieleen. Kelpo kertosakeen melodia!**ORANSSIT** lehdet: 🍁🍁**ESITTÄJÄ:** Järjestyshäiriö (2015)**GENRE:** Spotifysoittolistapoprock TM**SYYSNÄKÖKULMA:** Huoleton. Menetystä podetaan tässäkin, mutta se ei paljoa paina. Tähdennollalla liitelyä ja sellaista, ei jätä suuria muistikuvia.**ORANSSIT** lehdet: 🍁🍁🍁**ESITTÄJÄ:** Minä ja Ville Ahonen (2013)**GENRE:** jotain indiehommia**SYYSNÄKÖKULMA:** Hädin tuskin jaksava. Puhuja kyselee ilmeisen masentuneelta läheiseltään "mikset olisi jo onnellinen" kun lähestyvä talvi vie omatkin voimat. Tyylikäs mielenterveyskuvaus.**ORANSSIT** lehdet: 🍁🍁🍁🍁**ESITTÄJÄ:** Maija Hapuoja ja Heikki Sarmanto (1976)**GENRE:** Jatsahtava taidepläjäys**SYYSNÄKÖKULMA:** Seesteinen. Hienoon klassikkoruunaan tehty sävellys toimii kappaleparina 5/5-yhtyeen instrumentaalikappaleelle: näkisin varisten istuvan samalla korpilahtelaisella pellolla.**ORANSSIT** lehdet: 🍁🍁🍁🍁**ESITTÄJÄ:** Heidi Kyrö (1998)**GENRE:** Ihan ehta iskelmä**SYYSNÄKÖKULMA:** Umpirakastunut. Iskelmäsiirappia pahimmillaan. Halutessasi voit kuunnella versioinnin myös Lasse Hoikka & Souvareilta sekä instrumentaalipianoversion Hillel Tokazieriltä; tämä yksi versio riitti tälle listalle.**ORANSSIT** lehdet: 🍁🍁**ESITTÄJÄ:** Kaseva (1976)**GENRE:** 70-luvun perinteinen suomirock**SYYSNÄKÖKULMA:** Epätietoinen. Tekstin puhuja on menettänyt jonkun ja kyselee aika pihalla olevana mitä mikään on. Seinällä kuva kehyksissään yrittää jatkaa menetettyä elämää. Vai onko se kuva? Hieno tunnelma.**ORANSSIT** lehdet: 🍁🍁🍁🍁**ESITTÄJÄ:** 5/5 (2014)**GENRE:** Instrumentaalifolk**SYYSNÄKÖKULMA:** Seesteinen. Kuunteluhetkellä toimittajan maisemana olivat sumuiset korpilahtelaiset syyspelot ja hyvin sopi! Soundissa tunnelmia niin pohjanmaan pelloilta kuin jenkkilän bluegrassalueilta.**ORANSSIT** lehdet: 🍁🍁🍁**ESITTÄJÄ:** Pave Maijanen (1998)**GENRE:** Dadcore-instruili**SYYSNÄKÖKULMA:** Hämyinen. Miltei gilmouriaaninen sähkökitara valittaa syntikkasointujen päälle. Psykedeelisyksy on täällä!**ORANSSIT** lehdet:

Testaa mikä *-syys* olet

Syys tuo esiin ihmisen parhaat ja pahimmat puolet: esimerkiksi seesteisyys, leikkisyys, itsekeskeisyys, alavireisyys siivittävät opiskelua ja vapaa-aikaa joulun lähestyessä. On aika testata, mitä pimeys, loska ja lähestyvät deadlinet saavat Sinussa aikaan.

MIKÄ SEURAAVISTA KUVISTA KUVAA PARHAITEN OPISKELUASI?

1. Yhdessä opiskelu

2. Yksin opiskelu

3. Kirjastossa opiskelu

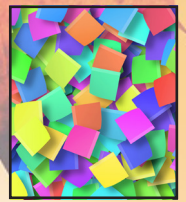
4. Nukkuminen

5. Rento opiskelu

6. Kirjoituskooneella opiskelu

7. Muistilappupuhelvetti

MITEN VIETÄT VAPAA-AIKAASI SYYSILTOINA?

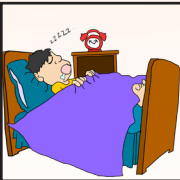
1. Toisen kanssa

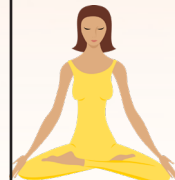
2. Television äärellä

3. Lukemalla kirjaa

4. Nukkumalla

5. Joogaamalla

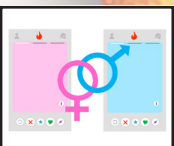

6. Siivoamalla

7. Keksimällä uuden harrastuksen

MITEN TOIMIT, KUN TURHAUDUT OPISKELUUN?

1. Avaan Tinderin

2. Raivoan itselleni

3. Etsin apua Googlestä

4. Itken

5. Lähden lenkille

6. Pidän tauon

7. Alan hassutella

MILTÄ SEURAAVISTA KOTISI NÄYTTÄÄ?

1. Lemmenpesältä

2. Järjestelmälliseltä

3. Perintöhuonekaluja täynnä

4. Sotkuiselta

5. Rauhalliselta

6. Opiskelijaluukulta

7. Värikkäältä

MITÄ ODOTAT TÄLTÄ LUKUVUODELTA?

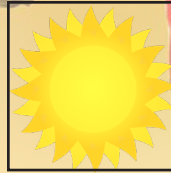
1. Parisuhdetta

2. Opintopisteitä

3. Kulttuuri- matkaa

4. Auringon pilkahtelua

5. Rentoutumisen hetkiä

6. Joululomaa

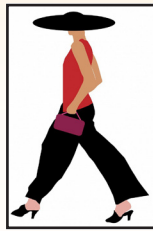

7. Opiskelijabileitä

MITEN PUKEUDUT SYKSYISIN?

1. Samaan tapaan kuin muutkin

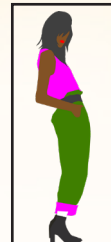
2. Yksilöllisesti

3. Jakkuun tai kauluspaitaan

4. Sadetakiin

5. Mukavasti löysiin housuihin

6. Humanisti-villapaitaan

7. Värikkäästi

MITÄ SEURAAVISTA HIMOITSET?

1. Kynttiläillallista

2. Shoppailua

3. Teatteri-iltaa

4. Lohturuokaa

5. Rantalomaa

6. Kahvia

7. Huvittelua

Tulokset seuraavalla sivulla ->

Tulokset: mikä -syys olet

ENITEN VASTAUKSIA 1: LÄHEISYYS

Nautit muiden seurasta etkä halua viettää pimeitä iltojasi yksin. Läheisyys lämmittää ja saa sinut tuntemaan itsesi tärkeäksi. Pukeudut samaan tapaan kuin muut, jottet erottuisi joukosta. Oletko ehkä läheisriippuvainen? Mikään ei ole parempaa kuin käpertyä toisen kainaloon tai tukeutua toisiin hädän hetkellä.

ENITEN VASTAUKSIA 2: ITSEKESKEISYYS

Olet itsenäinen ja tietynlainen itsekeskeisyys onkin hyvästä, sillä opiskelu on jonkin verran itsenäistä ja yksinäistä puurtamista. Mottosi "jos haluaa priimaa, täytyy kaikki tehdä itse" pätee asiaan kuin asiaan. Kuljet elämässäsi omilla ehdoillasi. Muista ettet kuitenkaan ole täysin uniikki lumihutale.

ENITEN VASTAUKSIA 3: SIVISTYNEISYYS

Etsit elämässä elämyksiä ja nautit uusien asioiden oppimisesta. Opiskeluusi liittyy hienoinen ylläsuorittamisen meininki. Inhoat sivistymättömiä ihmisiä ympärilläsi. Kulttuuri, perinteet ja konservatiivisetkin tavat kuuluvat repertuaariisi. Elämää eletään uutta oppimista varten ja tiedonjanosi on loputon. On se elämä ja sivistys vaan jees!

ENITEN VASTAUKSIA 4: ALAVIREISYYS

Alakuloisuus ja väsymys siivittävät kaikkea toimintaasi. Opinnot eivät jaksakaan kiinnostaa ja vapaa-aika kuluu mieluiten omissa oloissa. Lohturuoka lihottaa ja kämpppä on hävityksen

kauhistus. Pessimistinä puolet sadetakin aina varmuuden vuoksi. Jos jaksamattomuus äityy pahaksi, muistathan kääntyä YTHS:n mielenterveyspalveluiden puoleen.

ENITEN VASTAUKSIA 5: SEESTEISYYS

Nautit elämästä ja sen helppoudesta. Et paljoa stressaa turhista asioista, vaan pyrit tekemään elämässäsi valintoja, jotka tuottavat sinulle hyvää ja rentoa oloa. Et paljon piittaa siitä, mitä muut sinusta ajattelevat. Pääasia, että saat itse tehdä mitä haluat, miten haluat ja milloin haluat. Olet zen.

ENITEN VASTAUKSIA 6: PERINTEISYYS

Miksi keksiä uutta, kun kaikki on toiminut tähänkin asti tällaisenaan? Olet rutiinien orja ja nautit tavallisesta arjesta. Uusi ja yllättävä herättää sinussa vastenmielisyyttä ja vahvaa vastarintaa. Miksi helvetissä ne kirjaston kirjat ovat nyt Ylistöllä saakka?! Miksi hitossa Korpin tilalle tuli joku saakelin Sisu?!!!

ENITEN VASTAUKSIA 7: LEIKKISYYS

Innostut helposti uusista asioista ja houkuttelet muutkin mukaan hauskoihin juttuihisi. Olet kekseliäs ja yllytyshullu eikä mikään voi estää sinua tekemästä haluamiasi asioita. Et koe häpeää tekemisistäsi ja antaudut helposti tilanteiden vietäväksi, minkä takia opiskelurupeama saattaa muuttua hetkessä värikynäpyramidin rakenteluksi. Rohkeutesi ansiosta päädyt erikoisiin tilanteisiin, joista otat kaiken ilon irti. Leikki-ikä on koko ikä!

TESTI-ELINA

Tee-näin-syys:

4. @vesamies_official

Luennoitsijoita saa nyt stalkata ihan luvan kanssa – kohtuuden rajoissa ja heidän omilla ehdoillaan, totta kai.

5. Kurpitsapüörakka

Pehmeän makeaa ja mausteista – syksy on täynnä toinen toistaan herkullisempia leivonnaisia. Perinteinen amerikkalainen herkku lämmittää myös rapakon tällä puolen.

2. Sane-sukat

Palauta ohje mieleesi sivulta 25, neulo suosikkisanelaisellesi sukat ja laita joulupakettiin!

3. Piparijätelö

Piparijätelöiden suhteen on tänä syksynä valinnanvaikeutta, kun useampi merkki on tuonut valikoimiinsa tämän jouluisen maun. Kuka ikinä väitti, ettei jätelö kuulu talveen?

1. Löytöretki suomeen

(SKS, 413 s.)

Kersti Juvan uutuuskirja on jokaisen fennistinörin unelma. Tunnetun kääntäjän opus paneutuu englannin ja suomen kielen eroihin ja kääntämisen kommervenkkeihin.

Säästöliekillä kynttilänvalossa

JOSKUS kuulee sanottavan, että säästäväisyys on hyve. Se saattaa olla totta, mutta ensin pitää tietysti määritellä, minkä säästämistä on kyse. Kenties yleisintä on rahan säästäminen - lehdistä voi jatkuvasti lukea vinkkejä sijoittamiseen, jota pidetään sukanvarteen säästämistä parempana vaihtoehtona. Tunnetuimpiin säästämiskäytäntöihin lukeutunee take away -lattekahvien ostamatta jättäminen: "Take away -kahvi päivässä on 100-500 euroa vuodessa." Kuulostaako tutulta?

Rahan lisäksi voi säästää monia muitakin resursseja: aikaa, hermoja, sanoja. Nykyisen downshiftaamisen ja nelipäiväisen työviikon aikakaudella ajasta onkin tullut tärkeä ja haluttu, jopa rahanarvoinen resurssi. Mielenkiintoista näkökulmaa tähän antaa **Andrew Niccolin** elokuva *In Time*, jossa aika on kirjaimellisesti rahaa.

Sitten vielä ne hermot. Mielenrauha on jopa rahaa ja aikaa tärkeämpää – sillä edellytyksellä että rahasta ei ole akuuttia pulaa, sillä tässä yhteiskunnassa köyhyys tekee mielenrauhan melko mahdottomaksi. Ehkä aika ja raha ovat vain välineitä, joilla tavoitellaan resursseista tärkeintä eli mielenrauhaa. Onko rahalla tai ajalla itseisarvoa? Onko olemassa hukkaan heitettyä aikaa? Aikaahan ei voi säästää samalla tavalla varastoon kuin rahaa, koska ajan kulumista ei voi pysäyttää.

Hermojen säästäminen liittyy itsestä huolehtimiseen ja omien rajojen tuntemiseen ja tunnustamiseen. Joskus voi olla niin, ettei ajasta ja rahasta ole pulaa mutta hermot ovat kuluneet loppuun. Silloin ei mistään tule mitään. Sellaisella hetkellä voi ostaa take away -latteen tai keittää kotona kupin teetä ja hengitellä rauhasa hetken. Rahaa voi säästää laittamalla rahaa pankkiin; hermoja voi säästää antamalla anteeksi – muille, mutta ennen kaikkea itselleen.

ANNI MÄKELÄ

Kirjoittaja on lehden päätoimittaja, joka halusi kokeilla myös kolumnin kirjoittamista.

Ystävyiden hehku

HERÄTYSKELLO soi. Haparoin hetken ennen kuin onnistun läppäämään äänen pois. En pysty avaamaan silmiä, vaivun takaisin unen lämpimään syleilyyn. Ärsyttävä pii-pitys alkaa uudestaan viiden minuutin kuluttua, ja yritän nousta istumaan. Kuka keksi, että perjantaiaamuna tai yli-päättään marraskuun loppupuolella luennon kuuluu alkaa jo aamukahdeksalta?

Astun ulos märkään ja hämäään maailmaan. Autojen valot häikäisevät. Katulamppujen kelmeä valo paljastaa tihkusateen. Onneksi en ole yksin, monet muutkin suunnataavat kohti yliopistoa. Yhytän matkalla Topin ja Ellin, ja vaihdamme hyvät huomenet.

”Jokos olet ehtinyt pakata viikonlopun reissua varten?” Topi kysyy minulta. Nyökkään ja haukottelen perään. ”Melko valmista on sen suhteen”, vastaan hänelle.

Kampuksella ostan kanttiinista kahvin, jonka avulla selviän aamun luennosta. Ryhmätyökin onnistuu, kun Topi ja Elli sekä seuraamme liittynyt Konsta ovat piristävinä tovereinani. Aamun sade on lakannut, kun ruokailun jälkeen käväisen kämpillä pakkaamassa viimeiset tarvittavat kampeet rinkkaan.

ULKONA minua odottaa autollinen retkeläisiä. Heitän rinkan takakonttiin, istun takapenkille ja virnistän vieressä istuvalle Ellille. ”Tämä metsäretki oli paras idea pitkään aikaan!”

”Sanopa tuo uudestaan sitten kun nukut nenä kylmänä yön teltassa”, hän nauraa. Konsta kurkottaa Ellin toiselta puolelta läppäämään kättäni. Lasken käden polvelleni, jossa sitä vielä kihelmöi mukavasti.

Topi toimii kuskina, ja apukuskin paikalla istuva Maiju säättää juuri autoradion ja puhelimensa välistä Bluetooth-yhteyttä. Tämän retken ajaksi aiomme unohtaa kaikki opiskeluun liittyvät asiat. Tosin opintojen paristahan olen nämä ystäväni löytänyt, samalla vuosikursilla kun kaikki olemme.

Tunnin mittainen automatka kuluu rattoisasti. Lähellä määränpäättä pysähdymme ostamaan kaupasta retkieväät. Vaadin, että ostamme banaaneja ja suklaata kaiken muun lisäksi, mutta en vielä kerro miksi.

Kun Topi saa auton parkkiin metsäiselle aukealle, nostamme rinkat selkään ja lähdemme vaeltamaan aukion

laidalta lähtevää polkua ylöspäin. Yön kestävä metsäretkemme on alkanut!

”**HEI** Noora, voidaanko kävellä lähekkäin, jotta pystymme juttelemaan?” Maiju kysyy minulta. Konsta kävelee jo hetken matkaa edellämme, kun taas Elli ja Topi ovat jääneet vielä säättämään rinkan hihnojaan.

”Sopii. Minun pitikin kysyä, millaista siellä crossfit-tunnilla oli, jonne en päässyt?” minä kysyn kiinnostuneena, kun alamme astella eteenpäin. Maiju kertoo, ja siitä keskustelu siirtyy luontevasti muihin urheilulajeihin. Myös Konsta liittyy keskusteluun. Porukkamme kaksi viimeisintä kuuluvat kinastelevan keskenään. Siinä ei ole mitään uutta, sillä Elli ja Topi pitävät molemmat väittelystä.

Pari tuntia vaellettuamme olemme nähneet jäniksen ja oravan sekä imeneet sisäämme jo aimo annoksen metsänraikasta ilmaa. Kun pimeys on jo laskeutunut metsään ja käytämme otsalamppuja, saavumme pienen laavun ja nuotiopaikan kupeeseen. Se on etukäteen kartasta päätetty paikaksi, johon pystytämme teltan. Meillä on yksi yhteinen teltta, johon me kaikki mahdumme sopivasti. Teltan tarvikkeet kamiinan osia myöten olemme jakaneet jokaisen rinkkaan, josta ne nyt puramme.

”Tiedätkö miksi noita kutsutaan partiossa? Kiehisiksi”, minä hmyylen.

”Onneksi ei sentään tarvinnut polttopuita kuljettaa mukana, se olisi ollut jo liikaa”, Elli sanoo hieman huohottaen ja katsahtaa laavussa olevaan puukasaan.

”Miten nämä telttanarut nyt oikein menevät?” Konsta ja Topi jo tuskailevat. Minä ja Maiju riennämme vanhoina partiolaisina apuun. Ilma on selvästi kylmennyt, kun pilvet ovat väistyneet taivaalta.

”Saanko tulla auttamaan?” Konsta kysyy, kun kasaan nuotioon puita. Hän ottaa rinkastaan puukon ja alkaa vuolla polttopuiden kylkeen pieniä lastuja sytykkeiksi.

Katsahdan hänen puuhiaan, ja sanon: ”Tiedätkö mik-

si noita kutsutaan partiossa? Kiehisiksi”, minä hymyilen. Konsta katsoo minua kulmiensa alta ja toteaa: ”Tiedän. Opin tekemään näitä armeijassa.”

Juttelemme Konstan armeijasta ja minun partiokemuksistani samalla, kun saamme nuotion syttymään. Muutkin tulevat istumaan nuotion ympärille, kun ovat saaneet teltassa kamiinaan tulen. Pojat paistavat makkaroita ja Elli toimii lämpimien voileipien mestarina.

”PELATAANKO jotain?” Maiju ehdottaa, kun kaikkien vatsat ovat täynnä. Niinpä pelaamme Kuka minä olen -peliä. Konsta länttää pipooni lapun, jossa olevaa nimeä en itse näe. Samalla hänen katseensa häivähtää lämpimästi silmissäni. Minä räpäytän silmiäni hieman hämääntyneenä, ja käännän katseeni muihin. Kaikeilla muillakin on pipossaan nimilappu. Topilla lukee Katti Matikainen, Maijulle keksin partioliikkeen perustaja Robert Baden-Powellin, Elli on Minna Canth ja Konstan lappuun on tikkukirjaimin kirjoitettu Tonttu Toljanteri.

”Minä aloitan” Elli intoilee. ”Olenko mies?” Me muut vastaamme kieltävästi. ”Olenko eläin?” Konsta vuorostaan kysyy. ”Hmm, tuohon on vähän vaikea vastata. Et ehkä”, Topi pohtii. ”Mikä vastaus tuo on olevinaan?” Konsta huuhahtaa epäuskoisena, ja me muut nauramme.

Sulanut suklaa on sottaista aivan kuten vaahtokarkkikin. Makeat maistuvat hyvältä kuumennetun glögin kanssa.

Peli etenee ja Elli arvaa omansa ensimmäisenä. ”Liitynkö minä luontoon?” Maiju kysyy. ”Olenko minä lastenohjelman hahmo?” Topi tarkentaa aiempien kysymystensä pohjalta. Tarvitaan vielä muutama kierros ennen kuin hän ja Maiju arvaavat keitä he ovat.

Minulla ja Konstalla kuitenkin kestää. Alan ajatella, onko meidän hahmoissa jotain yhteistä, ja päädyn kysymään: ”Olenko myyttinen olento?” Muut vastaavat kyllä, jolloin käyn mielessäni läpi saamani vastaukset: olen nuori, olen elokuvassa, en ole näyttelijä, olen piirretty

hahmo, en ole eläin, liityn luontoon, olen prinsessa, olen Disney-hahmo, en ole Pocahontas enkä Frozenin Elsa ja olen myyttinen olento. Nyt olen jo melko varma mikä olen, enkä malta odottaa seuraavaa vuoroani.

”Minun vuoroni”, Konsta ilmoittaa ja hänkin näyttää päässeensä selville omasta identiteetistään. ”Olenko Tonttu Toljanteri?” Vas-

tauksen kuultuaan hän tuulettaa. ”Minäkin tiedän omani! Olenko Ariel Pienestä merenneidosta?” kysyn innoissani, ja tuuletan sitten Konstan lailla. ”Se on sitten jaettu viimeinen sija”, ilmoitan ja tarjoan kättäni hänelle. Konsta tarttuu siihen. Tuntuu kuin otteemme kestäisi

hieman pidempään kuin tarvitsisi.

”NYT paistetaan vaahtokarkkeja! Joko Noora kerrot meille, mitä teemme banaaneilla ja suklaalla?” Topi heittää samalla, kun asettaa tikun nokkaan jopa viisi vaahtokarkkia peräkkäin. Niinpä minä näytän, miten nuotiolla saa tehtyä herkullista suklaabanaania, jota voi syödä suoraan banaaninkuoresta.

Sulanut suklaa on sottaista aivan kuten vaahtokarkkikin. Makeat maistuvat hyvältä kuumennetun glögin kanssa. ”Tästä tulee ihanan jouluihin fiilis”, huokaan, ja mietin kaihoisesti kuukauden päässä siintävää joulua.

Ilta kuluu juttelun, naurun, laulun, syömisen ja liikunnallisten leikkien merkeissä. Tähtitaivas tuikkii yläpuolellamme. Lopulta useampi meistä alkaa haukotella.

”Pitäisi sopia kipinävuoroista”, Topi muistaa, ja vilkaisee telttaan päin. Konsta ilmoittautuu ensimmäiseksi. ”Voin jäädä seuraksi, minua ei vielä väsyttä”, minä uskaltaudun sanomaan. Konsta katsahtaa minuun.

”No, mikäs siinä, herättäkää minut parin tunnin päästä”, Topi vastaa. Muut kömpivät telttaan, ja jään istumaan Konstan kanssa kahden nuotion ääreen. Hetken aikaa telttasta kuuluu puhelua, mutta sitten äänet vaimenevat.

Nuotio kipinöi ja sen valossa näen, miten minun ja Konstan hengitykset huuruavat. Hiljaisuus on yhtä aikaa rauhoittava ja kutkuttava. Lopulta minun on kuitenkin noustava ja mentävä laittamaan kamiinaan lisää puita. Tulen teltasta, ja nyt oikein tajuankin kuinka kylmä ulkona on. ”Varpaani ja sormeni jäätyvät”, valitan hiljaa Konstalle.

Hän siirtyy leveään istuinalustansa reunalle, taputtaa istuintukkia ja sanoo: "Tule sitten tänne, vierekkäin on aina lämpimämpi." Niinpä menen istumaan ihan häneen kiinni. Äkkiä minua alkaa ujustuttaa, kun Konsta kietoo toisen kätensä ympärilleni. Katson, miten hän katsoo minua. "Sinulla on suklaata poskessa", minä kuiskaen, ja pyyhkäisen hanskallani hänen kasvojaan.

Konsta vain katsoo minua, ja sitten, sanomatta sanaakaan, hän kumartuu ja suutelee minua. Hetki tuntuu epätodelliselta, taianomaiselta. Juuri täällä, yöllisessä metsässä nuotion äärellä, minun on hyvä tunnustaa itselleni, miten paljon pidänkin Konstasta. Ja siksi vastaan suudelmaan.

Kun erkanen Konstasta, huomaan, että taivaalta on alkanut tipahdella suuria lumihaukuvia. Ihastelemme niitä ja juttelemme joulusta. Paistamme vielä muutaman vaahdotarkin ja juomme mukilliset lämmittävää glögiä ennen kuin kömmimme hiljaa teltan lämpöön. Konsta lisää puita kamiinaan, ja sitten kökötämme kamiinan hehkussa kunnes on aika herättää Topi. Tuntuu mukavalta nukahtaa maakuupussiin Konstan vieressä.

AAMU tuntuu taas koittavan liian aikaisin, mutta tällä kertaa se ei häiritse. Nenäni on todellakin ihan kylmä ja niiskutan, kun lähdän teltasta käymään huussissa. Eteen avautuu valkoiseksi muuttunut metsänpohja. Olo on kylmänkohmea, mutta se taittuu nopeasti, kun teemme koko porukka yhdessä aamujumpan. Puuronkeiton jälkeen on aika purkaa teltoa ja lähteä takaisinpäin.

"Tämä on talven ihmemaa!" Maiju nauraa. Me kaikki kolme tyttöä kellahtamme vielä maahan pitkällemme ja teemme lumienkelit. Topi ja Konsta kiirehtivät piirtämään suloisille taideteoksillemme sädekehät päiden yläpuolelle.

Kävely takaisin autolle tuntuu yllättävän pitkältä. Lunta hitelee vähikseen ympärillämme. Matkan varrella pysähdymme katsomaan näkymää mäen päältä ja ottamaan yh-

teiskuvan. Kaukana siintää järvi. Konsta astahtaa viereeni ja hänen kätensä hipaisee omaani. Painan katseeni käsiimme ja sitten nostan sen hymylläkseni hänelle. Meillä taitaa olla oma yhteinen salaisuus.

Me kaikki kolme tyttöä
kellahtamme vielä maahan
pitkällemme ja teemme
lumienkelit. Topi ja Konsta
kiirehtivät piirtämään suloisille
taideteoksillemme sädekehät
päiden yläpuolelle.

TÄLLÄ kertaa Topi, minä ja Konsta kävelemme perässä, kun Elli ja Maiju menevät käsikynkkää edellä. Autolle päästyämme kokoonnumme ryhmähalaukseen. Topi hyppää autonrattiin ja säätää lämmitystä suuremmalle.

"Olen kyllä edelleen sitä mieltä, että tämä retki oli tosi hyvä idea. Vaikka nyt taidankin kämpillä lämmittää saunan ja katsoa koko loppupäivän Stranger Thingsiä Netflixistä", sanon haaveillen. Sanomiseni aiheuttaa jokaisen avautumisen siitä, mikä suoratoistopalvelu on kenenkin mielestä paras.

Konsta kuitenkin palaa vielä aiempaan aiheeseen. "Metsäretki teidän kanssanne oli kyllä huippujuttu. Eikä kenenkään sormet ja varpaatkaan onneksi jäätyneet", hän toteaa ilkeästi. Vain minä huomaan piilomerkituksen hänen sanoissaan. Kaikki ovat yhtä mieltä siitä, että reissu lähensi meitä ystävinä ja antoi uusia hyviä muistoja.

EVELIINA LEHTOLA

Astu etäämmälle nähdäksesi selkeämmin

– jos se ei auta, osta lasit tai mielikuvittele vielä kovemmin

Tahdon sanoa heti kärkeen
ilman suuria polemiikkeja,
että toisinaan tulee eteen
hetkiä, joina ei oikein ymmärrä, mitä tapahtuu
Asioilla ei ole mieltä
pahaa sellaista tuovat korkeintaan

Miten asiat liittyvät toisiin
ja miksi toisinaan eivät?

Ei hahmota logiikkaa
yhdessä tapauksessa tai ylipäätään

ehkei sitä aina olekaan

tai siltä ainakin näyttää

Miksi tuokin sanoi tuohon noin,
ihan kummallinen reagointi

Tai suuret tapahtumat maailman
etenevät eteenpäin ilman

että keskiössä olisi hyvinvointi
tai seuraavat toisiaan muuten oudoin tavoin

niin että ne melkein pään räjäyttää

ihan tapahtumalla vaan

Miksi meteorologi ennustaa koiran kanssa säättään?
Miksi naapurini keskellä yötä seinää piikkaa?
Kalaa on vielä – missä ovat leivät?
En saa selvyyttä moisiin
viittaan niille ottaen käteeni kintaan
ehkäpä näytän jopa suomen kieltä

Kunnes mieleeni muutakin kuin epäuskoa mahtuu
keskityn, katson loppuun varieteen

ja

kaikki käykin lopulta järkeen!

HETA AHO

Petolliset värit

KYLMÄ viima. Juuri sellaisesta minä pidän. Pidän siitä, kuinka kylmyys hivelee ihoa, painuu luihin ja ytimiin niin, että on varmasti ensi viikolla kipeä. Pidän siitä, kuinka se ei välitä kehen se osuu. Kuin arpakuutio se koskettaa ihmisiä, tehden heidän päivästä vielä kamalamman tai minun tapauksessani ihanamman.

Hiljalleen alkaa sataa vettä. Yksi toisensa jälkeen pisarat sulautuvat asfalttiin luoden vesilammikoita. Huppupäiset opiskelijat ympärilläni kirmaavat edestakaisin. He yrittävät löytää suojaa tai ehtiä aamutokkuraisina seuraavalle luennolle. Onneksi minun ei tarvitse. Kerrankin minun ei tarvitse olla se, joka kiirehtii hikisenä paikasta toiseen. Kerrankin minä saan olla se, joka nautti sateesta, kun toiset pakenevat sitä sisätiloihin.

KATSEENI kiertää C-rakennuksen ympäristä. Näen juoksevien opiskelijoiden joukossa tuttuja hahmoja, mutta he eivät huomaa minua. Olen heille näkymätön. Minut aina unohtetaan. Jokaisella kurssilla ja jokaisessa tapahtumassa olen muille kuin ilmaa. Orientaatioviikolla muut olivat olleet kanssani, koska heidän oli ollut pakko. Nyt he ovat unohtaneet. En ole varma, miten minun pitäisi suhtautua siihen. Se sattuu ajoittain, mutta joskus olen vain tyytyväinen, ettei kukaan huomaa minua. En koe niin paljoa ahdistavia tilanteita. Ainoastaan silloin, kun minun on pakko kysyä jotakin, ja kukaan ei vastaa.

Olen jo lähdessä Fennaria kohti, kun näen tytön muiden joukossa. Hänellä on silmälasit, letit ja sylissä kasa kirjoja. Hän on yhtä ulkopuolinen kuin minäkin. Ero meidän kahden välillä on se, että minä en kerro kivustani kenellekään. Hän taas vaahtoa yksinäisyydestään muille. Kerran hän jopa alkoi puhua minulle. Hän vaikutti ensin mukavalta, mutta sitten sain tietää, että hän kokee yksinjäämisenä muiden syyksi.

”Muissa on se vika! He ovat vain kateellisia siitä, kuinka etevä olen, ja kuinka paljon tiedän asioista! He eivät ansaitse minun ystävyyttäni!”

Yksinäisyys on oma syy. En puhu nyt kiusaamisesta, joka on minun kohdallani asia. Puhun siitä, kuinka ei ole valmis kunnioittamaan toisia. Kuinka ei ole valmis kuuntelemaan toisia, ja tekemään yhtä paljon töitä heidän kanssaan. Kuinka ei ole valmis avautumaan muille. Minua

ei kuitenkaan kuunnella. Tyttökään ei ole kuunnellut sen jälkeen, kun kerroin, että vihaan syksyä.

KELTAISET lehdet tarttuvat saappaisiini kävellessäni Fennarille, mutta sitä minä en vihaa. Yltynyt sade on kastellut reppuni läpimäräksi, ja kihartanut hiusteni latvat, mutta sitä minä en vihaa. Kylmä tuuli on saanut poskeni punoitamaan ja jäädyttänyt varpaani, mutta sitä minä en vihaa. Käännyin ja katson ylös, jossa punaruskeat lehdet kerskuvat läsnäolollaan. Ne kilpailevat siitä kuka on kaunein, ja heikoimmat putoavat asfaltille kumisaappaiden tallottaviksi. Niitä minä vihaan. Vihaan värejä puissa. Vihaan ruskaa.

Ruska on niin... täydellistä. Värien kirjo, joka saa ihmiset kohisemaan. Värit, jotka saavat hymyn monien huulille. Ne saavat ihailua osakseen. Aivan kuin ei olisi olemassa mitään ihanampaa. Mutta minä vihaan niitä. Ne ovat petollisia pikku piruja, jotka vievät hyväuskoiset ihmiset mukanaan. Ne ovat liian täydellisiä. Ne eivät sovi tähän maailmaan. Missään asiassa maailmassa ei ole täydellisyyttä. Monet asiat maailmassa ovat väärin. Japanissa ihmiset kuolevat työuupumukseen, Kiinassa urheilijat loukkaantuvat suorittaessaan liikaa ja länsimaissa köyhälistö unohtetaan ja jätetään pulaan. Kaikki tämä ja moni muu asia on täydellisyyden syytä. Täydellisyyttä ei ole olemassa. Ihmiset kuvittelevat sen, eivätkä halua päästää siitä irti. He mursertuisivat, jos saisivat tietää, että heidän täydellisyytensä on kuin minä. Näkymätön, unohtettu, hyödytön.

HALUAISIN muidenkin näkevän sen mitä minä näen. Mutta kukaan ei kuuntele. Tyttö ei ole tosiaan puhunut minulle enää sen jälkeen, kun kerroin, kuinka vihaan hänen rakkaita värejään. Asiaa, jota hän rakastaa kaikkein eniten. Hän vihaa sadetta ja kylmää tuulta. Kaikkea sitä muuta, mikä tekee syksystä syksyn. Kaikkea sitä, mikä saa minut ajoittain pitämään syksystä.

Huokaisen syvään. Käännyin viimein katseeni noista irstailevista lehdistä ja annan sateen valua kasvojeni pitkin kaulalle. Pisarat löytävät tiensä paitani alle ja ihoi menea kananlihalle. Minä hymyilen. Se tuntuu niin hyvältä. Se, että ylipäänsä tuntee. Se, että pystyy tuntemaan niistä asioita, joita toiset karttavat. Joita minä tunnen aina, kun on syksy.

FANNY SUOMINEN

”Värien loisto, valheellinen loisto
Totuuden kadottaa
Raatelee viattoman
Jos sitä uskot, olet pimeyden olento
Yksinäinen lapsi, vailla isää ja äitiä
Värien loisto, petollinen loisto”

Pähkinä purtavaksi

Sanelempi

Mulle tulee ihan kauhean kova ikävä opiskeluaikaa kaikkinne opinnäytteineen ja päänsärkyisine aamuineen. Pidetään huolta ja juodaan joskus vettä. **Kohtaonlähtö**

Oletteko jo tutustuneet bookstagramin (suomeksi kirjainstagram tai kirjagram) maailmaan? Kauniita kirjakuvia, monipuolisia ja hyviä pohdintoja kirjoista ja lukemisesta sekä positiivinen yhteisö. Suosittelen! **Kirjagrammaaja**

Voitaisiinko kaikki yhdessä valloittaa Fennarin kolmoskeroksen taukotila Sanen ainejärjestötilaksi? **He eivät voi pysäyttää meitä kaikkia**

Kiitos @vesamies_official someni piristämisestä!
IlostunutSeuraaja

Kyllä fennisti vaan tietää miten karaokea kuuluu laulaa!
Mennään Timeen

VITSI=MIKÄ OMPI MIKAEL AGRICOLAN TÄMÄ LEMPI JUOMA? NO TIETENKIN VASTAUS,, OMPI ETTÄ KOKA COLA !!!
reps.kuvat

Glögi, piparit, joulutortut, suklaat, lämmin yhdessäolo, lahjat, lukeminen, kynttilät, kuusi, lumi, loma, jouluku. Tulejo!
Ei jaksa enää esseitä ja tenttejä

Onko sinulla sanottavaa?
Kerro se meille:
insane@sanery.org

Huomisen horopäisyys

OMAPÄISYYS
Onko huonekasvisi päässyt kukahtamaan ilman lupaasi? Paletetko ulkona, vaikka pukeudut "sään mukaan"? Käytä katkeruutesi voima hyödyksi esimerkiksi liikuntaharrastuksessa. Nukul

HÄRKÄPÄISYYS
Olet saavuttanut pisteen, jossa et enää voi kuunnella, mitä sanottavaa muilla on. Joulukuun alussa löydät oman sisäisen äänesi, jota Sinun on kuunneltava ainakin aattoon asti. Muista maitohappobakteerit!

PYSÄHTYNEISYYS
Pyhitä seuraava lepopäivä vain, jos voit seuraavalla viikolla tehdä porkkanasämpylöitä. Harkitse aakkosjärjestystä priorisoinnissa: booli ennen gradua ja työt harrastusten jälkeen. Gol

ERISTYNEISYYS
Huomaat eristäytyneesi opiskelutovereistasi ja hukkuneesi fiktiivisiin maailmoihin. Onneksi syksyn lehti on vain verkkoversio, niin sen voi lukea omasta kammiosta käsin. Raota verhoa 30.11 klo 13.15.

IHMEEELLISYYS
Elämäsi on tuntunut erityiseltä ja mielenkiintoiselta tähän päivään asti. Toivottavasti olet osannut nauttia siitä, sillä joulukuun 16. päivä kohtaat jotain, jota et olisi halunnut. Hanki patjansuojus.

JÄNNITTYNEISYYS
Olet luonut itsestäsi parhaan mahdollisen version. Kuitenkin yliopiston herne-papu-kaali-sipuli-punajuuri-salaattipöytä saavatsasi varovaiseksi. Suklaa on onneksi aina satokausituote.

VÄHÄILMEISYYS
Olet kohdannut epäreilua pomppottelua, koska et ole osannut avata suutasi tilanteen tullen. Nyt ryhtiä! Punnitse ensi kerran kaupassa hedelmäsi kahteen kertaan varmuuden vuoksi.

VAPAAMIELISYYS
Kirstävätkö farkut, vaikka joulukuun on vielä aikaa? Ei se mitään! Kuka edes välittää ulkonäköpaineista herran vuonna 2019? Osta isommat ja elä niin kuin huvittaa. Älä osta joululahjoja muille!

KÖYHTYNEISYYS
Varasi ovat huvenneet jo jonkin aikaa. Helputusta ei ole näkyvässä, mutta tapahtumista lainaamasi eväät maistuvat kynttilänvalossakin. Muista olla kiltti, tontut kurkkivat jo!

KÄRSIVÄLLISYYS
Kun hissimatka kolmanteen kerrokseen aiheuttaa ahdistusta ja leivän valmistuminen paahtimesta tuntuu kestävän ikuisuuden, osta ajastin. Näin vapaudut ajan vahtimisesta ja voit keskittyä olemiseen.

VESIPÄISYYS
Ymmärrät vihdoinkin kuinka paljon Sinun tulee työskennellä tukintosi eteen. Toimi sen mukaan, mutta mene silti ohjaustapamiisiin ajoissa. Varo hukkumasta omiin ajatuksiisi ja pysy vesilinjalla.

FYYSSISYYS
Aamuaurinko on paistanut sisään ikkunasta, ja olet kokenut sen merkiksi. Harjoittele peilin edessä vinkkausta, jotta osaat sopivan feissarin vastaan tullessa toimia. Varo kuitenkin joulupukiksi pukeutuneita!

hetkellisyys

iäisyys